

סֵפֶר
עֵצוֹת
אֲמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיזוּק, אֲמוּנָה,
וְעֵצוֹת מַעֲשִׂיּוֹת לְחַיִּים,
תְּרַגְּמוּ מִמְּכַתְּבֵים שֶׁנִּכְתְּבוּ
עַל יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבַת תְּפָאֶרֶת
הַתּוֹרָה בְּרִסְלָב

זשכ"ד

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' נהר הירדן 25
הכניסה מצד ימין בנינה
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

אלעד

רח' הרב יוסף קארר 5
052-598-3029

קרית ברסלב

ליבערס - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנחל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd
Liberty, NY 12754

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

11 Jerusalem Ct
Liberty NY, 12754

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

34 Union Rd.
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

לשמיעת השיעורים הנפלאים
של ראש הישיבה שליט"א
חייגו:

קוץ ברסלב
079-704-0066

הדווק פאר אידישע שטוב
079-704-0069

עריכה - המהר"ח הריב"א לאור ע"י

מכון עצתו אמונה
maebreslev@gmail.com
www.BreslevCenter.com

דפים ע"י

קרן הרפסה היכל הקודש
2623 State Route 52
Liberty, NY 12754
718.387.2691

עֲנֵתוּ אֲמוּנָה

- א. איזה דברים לומר ב"ודוי דברים"?
- ג. למה אני כל כך מבבלת לפני החתונה שלי?
- ה. לנסע לקברי צדיקים, אם עלולים להכשל בשמירת עינים?

איש אמונות

- א. לקבל קבלה לדבר יפה, רך ולכבי אל הבעל.
- א. מתנהג ביראת שמים, טוב לאשה.
- א. אני לא מדבר בשעת התפילה.
- ג. למה שתחפר לך בעצמך קבר?
- ד. בתפילה ומעשים טובים ישבו בקרוב במסבת לחיים.
- ד. סגולות לאשה, שהילדים יתקומו.
- ה. אתה רוצה להישע, תכניס כמה פרוטות לרבי מאיר.
- ו. בשעת הדלקת הנרות הוא זמן שהשמים נפתחים.
- ז. צדיקים לשבח ולפאר אפילו כשזה עם שלושה קצוות.
- ח. שב במקום אחד עד שאתה מסים את כל השיעורים שלך.
- ט. איך מעיזים להתחצף ליהודי ירא שמים?
- י. לזמן קצת זמן עד שבעל ואשה מסתדרים ביניהם.
- י. רק מי שפועל, לא נרדם.
- יא. אתה מרגיש שלא צדיקים אותך.
- יב. דרכים שונות לעזור לבנות את בית פינא.

יג רבנו של עולם, אני לא רוצה להסתכל בעברות
 יד להפעיל רק מוזיקה כשרה בסגנון משלנו
 טו אם נגבו, צריכים לשלם
 טז תלמידות בית פינא צריכות להתפלל עם כל הלב
 טז תציל אותי, אני מלכלך את העינים שלי
 יח אל תלביש לבניך הבחורים חליפות קצרות
 יח אל תציק לאשתך על הצניעות שלה
 יט לפחות פעם בשבוע להתחזק עם העצות של רבנו
 כא בחשבון הזכויות להביא את משיח, מחשבים רק את החסד
 כא לדרגל יום ההולדת, לכפר יותר את ההורים
 כב תדבר עם הילדים שלך על קדשת הבגד
 כג תרוץ אחד יש; אם רבנו אומר לבוא, באים
 כד עם עקשנות דקדשה מגיעים לדברים מאד יפים
 כו אם נאהב זה את זה, נראה ישועות
 כז לכבוד השנה החדשה, להסתפר אחרי התהונה
 כט תקנה מתנה יפה לאשתך שהיא שולחת אותך לאומן
 ל כשבעל ראשה אוהבים זה את זה, השמים נפתחים

עצתו אמונה

איזה דברים לומר ב"ודוי דברים" ?

שאלה :

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

רציתי לשאול על הענין של "ודוי דברים". תמיד בשאני רוצה להתודות לפני השם יתברך, במיחד בציון רבנו ז"ל באומן, כשאני מנסה לעבור ממש על כל מה שעשיתי בחיי, אזי אני נזכר בהרבה דברים רעים שעשיתי בחיי, ואני מתבייש להגיד אבל עולים בי דברים רעים מאד שהסתפלתי פעם, וזה מעלה בי מחדש הרהורים רעים, אני שוב נכשל בלחשוב על דברים שאסור, וזה גורם לי שלא ארצה להתודות בכלל, אני לא רוצה לחשוב עוד פעם על הדברים הרעים האלו.

כבר שנתים שאני מתקשה עם הבעיה הזו, וכבר רציתי כמה פעמים לשאול את ראש הישיבה על זה, אבל פשוט התביישתי. אבל עכשו החלטתי שמספיק חכיתי, אני לא יכול להמשיך כך יותר, ואני הולך לשאול את ראש הישיבה שליט"א מה עושים עם הבעיה הזו, ואני מקוה שראש הישיבה שליט"א יוכל להבהיר לי את הענין ולהראות לי את הדרך הנכונה בזה.

ישר פח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת כי תצא, ט' אלול, שנת ה'תשפ"ד
לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

תאמר בפיוך כל מה שפגמת במחשבה, דבור ומעשה, אפילו שעולות

שוב המחשבות של עבירות וכו' וכו'; כִּי רַבְּנוֹ אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ה), כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא - הָעֵבֶרָה נִכְנָסֶת בְּעֲצוּמוֹתָיו, וְרַק עַל יְדֵי שְׂמִסְפָּרִים אֶת הָעֵבִירוֹת לִפְנֵי תַלְמִיד חָכָם, לִפְנֵי הַצַּדִּיק - יוֹצֵאִים הָעֵבֶרוֹת וְהַצְרוּף הָרַע שֶׁחֲקוּקִים בָּאָדָם, וְרַק כִּף אֶפְשָׁר לְהַחְזִיר אֶת הַמַּלְכוּת אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּלְהַרְגִישׁ טַעַם עוֹלָם הַבָּא.

רַבְּנוֹ סִפֵּר (ת"י מוהר"ן, סימן נח) מַעֲשֵׂה בְּאִישׁ אֶחָד מֵאַנְשֵׁי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹ לְבִרְכָה שֶׁהָיָה חוֹלָה וְנִחְלַשׁ מְאֹד, וְשָׁלַח אִישׁ אֶחָד לְהַבְעֵל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹ לְבִרְכָה שֶׁיִּבְקֹשׁ אֶת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹ לְבִרְכָה שִׁיסַע אֵלָיו. הֵינּוּ שֶׁהַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹ לְבִרְכָה יִסַּע לְהַחוֹלָה. וְכֵן הָיָה, וּבָא הָאִישׁ הַשְּׁלִיחַ הַנ"ל לְהַבְעֵל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹ לְבִרְכָה וְסִפֵּר לוֹ כֹּל הַנ"ל שֶׁהָיָה הָאִישׁ הוּא חוֹלָה, וְשִׁבְקֹשׁ מִמֶּנּוּ שִׁיסַע אֵלָיו וְנִסַּע אֵלָיו הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹ לְבִרְכָה. בְּדַרְךָ שָׁאַל הָאִישׁ הַשְּׁלִיחַ לְהַבְעֵל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹ לְבִרְכָה, אֵיךְ שֶׁשְׂמַעְתִּי מִכֶּם שֶׁכְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּיָדָיו לֹא יָמוּת קֹדֶם זְמַנּוֹ. וְזֶה הָאִישׁ הַחוֹלָה כְּמִדְּמָה שֶׁעָשָׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת וְהוּא אִישׁ כְּשֶׁר בְּאֵמֶת, וְעַדִּין לֹא בָּא בְּיָמָיו כָּל כֶּף, וּמִפְּנֵי מָה לֹא יִתְרַפָּא מִחֲלָיו. הֵשִׁיב הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹ לְבִרְכָה לְהַשְּׁלִיחַ, אֵמֶת, כֶּף אִמְרָתִי, וּבְיָדָיו כֵּן הוּא, וְזֶה הָאִישׁ הַחוֹלָה הַנ"ל גַּם כֵּן עָשָׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת עַל כָּל חַטָּאוֹ. וְזֶה שְׁלֵא נִתְרַפָּא עַדִּין הוּא מִחֲמַת שְׁלֵא הִתְוַדָּה חַטָּאוֹ לִפְנֵי צַדִּיק אִמְתִּי, וְזֶה שְׁאֲנִי נוֹסַע אֵלָיו בְּכַדִּי שִׁיתְוַדָּה, וּבָאִם שִׁיתְוַדָּה לִפְנֵי תַכָּף יִתְרַפָּא, וּבָאִם שְׁלֵא יִרְצָה לְהִתְוַדָּת לִפְנֵי, תַכָּף יִכְבַּד עָלָיו חֲלָיו וְיִתְחַיֵּל לְצַעֵק "אוֹי וְאַבוֹי" עַל כָּל אֵיבָרָיו וְיָדָיו וְרַגְלָיו וְיָמוּת. כִּי בְּאֵמֶת בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים הֵינּוּ בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֵין עָלָיו שׁוּם חַטָּא וְעֵבֶרָה כָּלֵל, כִּי עָשָׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל כָּל הַחַטָּאִים כְּמוֹ שֶׁצָּרִיכִין לַעֲשׂוֹת. וְאַחַר הַסְּתַלְקוּתוֹ לֹא יִהְיֶה לְהַקְלִיפוֹת וְהַחִיצוֹנִים שׁוּם אַחִיזָה בּוֹ כִּי כְּבָר תִּקַּן כָּל מָה שֶׁפָּגַם. וּבָאִם שִׁיתְוַדָּה לִפְנֵי אֲזִי תַכָּף יִתְרַפָּא וּבָאִם שְׁלֵא יִתְוַדָּה אֲזִי יֵשׁ עוֹד כַּח לְהַחִיצוֹנִים שֶׁיִּנְקְמוּ בּוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל גּוֹפּוֹ וְאֵיבָרָיו עַד שִׁימוּת.

וְכֵן הָיָה, שֶׁכָּבֵא אֵלָיו הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹ לְבִרְכָה, וְאָמַר לְהַחוֹלָה בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "אָמַר מָה שְׁאַתָּה יוֹדַע, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדַע וְאֲנִי יוֹדַע גַּם כֵּן",

היננו שיתודה לפניו כל החטאים. ואמר לו כף שלשה פעמים, ולא רצה לומר. ותכף התחיל לצעק "אוי ואבוי" על גדל כאב כל איבריו, וצעק בתמרורים בפרוטרוט על כאב כל איבר ואיבר מאיבריו, כי התחילו להשבר שקורין 'ברעכין' כל עצמותיו של כל איבר ואיבר, וצעק כף מתוך חליו איזה זמן, עד שמת.

אתה לא צריך לחכות עד שאתה מגיע לאומן בשביל לקיים ודוי דברים לפני תלמיד חכם, אתה יכול כבר עכשו - כשאתה מקבל את המכתב - לעצם עינים ולכפות היטב אל השם יתברך, ולספר לו כל מה שפגמת במחשבה, בדבור ובמעשה.

תעצם את העינים ותאמר: "רבונו של עולם, אני רוצה לספר לך את מעשי, אני כל כף מתבייש שנפלתי כל כף, אני לא יכול לסבול את הבושה, אני לא עומד בזה, מה קרה לי? קבלתי נשמה קדושה וטהורה ולכלכתי אותה כל כף בפגמים שלי, עשיתי ... וחסבתי ... ודברתי ...; רבונו של עולם אני מקים עכשו ודוי דברים לפניך, אני מבקש ממך, תוציא את העברות שלי מהעצמות ומח המחשבה שלי, תעזר לי שאזכה לתשובה אמיתית, שאזכה לתקן מה שפגמתי".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

כתיבה וחתימה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

למה אני כל כף מבלבלת לפני החתונה שלי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני פלה שעומדת שבועות ספורות לפני החתונה, והמחשבות שלי מאד מבלבלות, אני צריכה חיזוק והדרכה לדעת איך לחשב ישר, ומה לעשות.

אני חושבת שמשהו מוזר קורה לי, מצד אחד אני שמחה מאד שאני כבר עומדת להקים בית יהודי, אני מאד שמחה שכבר מתקרב היום הכי שמח בחיי, ואני מבקשת מהשם יתברך

שְׁאֵנִי וּבְעָלֵי נְהִיָּה יִרְאֵי שָׁמַיִם וּבִיחַד נִבְנָה מִשְׁפָּחָה לְמַעַן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי אֲנִי שְׁבוּרָה לְגַמְרֵי בְּתוֹכִי, אֲנִי שׁוֹאֵלֶת אֶת עֲצָמֵי לְמָה בְּכָלֵל הַתְּאָרְסָתִי, מַה הִיָּה חֶסֶר לִי כָּל הַדְּבָר הַזֶּה? לְמָה לֹא לְרוֹץ אַחֲרַי הֶרְחוּב וּלְעִשׂוֹת חַיִּים?

אֲנִי יוֹדַעַת שְׁזֶה נִשְׁמַע מוֹזֵר, אֲבָל אֲנִי צְרִיכָה עֲזָרָה כְּדֵי לְעִשׂוֹת סֹדֵר בְּרִגְשׁוֹת שְׁלִי, כָּל רַגַע אֲנִי רוֹצָה מִשְׁהוּ אַחֵר, אֲנִי מֵאֵד מִבְּלִבְלֵת.

אִף אַחַד לֹא אוֹמֵר לִי כְּלוּם, אֲנִי צְרִיכָה הַדְּרָכָה לְשִׁלּוּם בַּיִת וּלְחַיִּים מְתוּקִים, שְׁאוּכַל לְהַתְחַתֵּן כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ בְּדַרְךְ הַנְּכוּנָה, לֹא רַק לְהִרְאוֹת הַעֲנָה יָפָה לְאֲנָשִׁים.

אֲנִי מִבְּקִשְׁת מִהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ, אֲבָל הַמְחֻשְׁבוֹת שְׁלִי רְצוֹת כָּל הַזְּמַן לְכָל הַכוּוֹנִים, וְאֲנִי רוֹצָה לְבַקֵּשׁ מֵרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א שִׁתְּפִלֵּל עָלַי וְעַל הַחֶתֶן שְׁלִי, וְאִם רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א יִכּוֹל לְכַתֵּב לִי כְּמָה מִיָּלִים לִישֹׁר אֶת הַמֶּחַ שְׁלִי וְאֶת הַמְחֻשְׁבוֹת שְׁלִי.

יִישֵׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה

בְּעֲזָרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת כִּי תִצָּא, ט' אֱלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ד

הַפְּלָה ... תַּחֲנִי'

קִבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

אֵל תִּשְׁבְּרוּ מִהַמְחֻשְׁבוֹת מִהַסּוּג הַזֶּה, הַרְבֵּה פְּלוֹת וְגַם הַרְבֵּה חַתְנָיִם עוֹבְרִים אֶת הַמְחֻשְׁבוֹת הָאֵלוּ שֶׁל 'אֲנִי בּוֹרַחַת וְדִי'; כִּי אַתֶּם כְּבָר עוֹמְדִים לְהַתְחַתֵּן, אַתֶּם עוֹמְדִים לְזִכּוֹת לְהַקִּים בַּיִת הַמְּקַדָּשׁ מְעַט, מְקוֹם לְשִׁכְנָה הַקְּדוּשָׁה - לְכֵן הַסְּמִיךְ מ"ם מִשְׁתַּגַּע וּמְחַפֵּשׁ אֵיךְ הוּא יִכּוֹל לְהַפִּיל וְכוּ', בְּחַלִּישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', בְּלִבּוֹלִים וְכוּ'; כְּפִי שֶׁרִבְנּוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן חֶלֶק ב', סִימָן מח): "כְּשֶׁהוּא סְמוּךְ אֶצֶל הַפֶּתַח אֲזִי מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַסְּטָרָא אַחֲרָא וְהַבְּעַל דְּבָר מְאֵד מְאֵד, כִּי כֵן דַּרְךְ הַבְּעַל דְּבָר וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא, כְּשֶׁרוֹאֶה שֶׁהָאָדָם סְמוּךְ סְמוּךְ מִמֶּשׁ לְשַׁעְרֵי הַקְּדוּשָׁה, וְכַמְעַט שִׁיכְנַס, אֲזִי הוּא מִתְפַּשֵּׁט עָלָיו בְּהַתְּגַבְּרוֹת גְּדוֹל מְאֵד מְאֵד, רַחֲמָנָא לְצַלָּן", כְּשֶׁהַקְּלִיפּוֹת רוֹאוֹת שֶׁהֵן הוֹלְכוֹת לְהַפְּסִיד, הֵן רוֹאוֹת שֶׁהָאָדָם כְּבָר נִכְנַס לְשַׁעְרֵי הַקְּדוּשָׁה - אֲזִי הֵן מִתְּגַבְּרוֹת מְאֵד בְּכָל הַכוּחוֹת לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם רַחֲמָנָא לְצַלָּן, כִּי זֶה דַּרְכָּה שֶׁל הַסְּטָרָא אַחֲרָא, כְּשֶׁהֵם רוֹאִים שֶׁהָאָדָם קְרוֹב מְאֵד לְקְדוּשָׁה, וְהוּא כְּבָר כְּמַעַט נִכְנַס לְקְדוּשָׁה, הֵם מִשְׁתַּטְּחִים מְאֵד לְהַפִּיל אוֹתוֹ הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ.

אתם רוצים לברח, לעשות חיים; תשמעו דבורים ששמעתי ממוהרא"ש, תשמעו דבורים של יהודי חכם: "אין מקום שאפשר לברח אליו, לעשות חיים"; בעולם הזה אין 'לעשות חיים'. רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קיט), "העולם הזה הוא הגיהנום, אין עולם הזה"; רק היהודי הכשר שבורח אל השם יתברך - הוא עושה חיים, רק מי שמתחיל להרגיש את הטעם האמונה, הוא מודה ומהלל להשם יתברך, הוא מתחיל להרגיש את הטעם הנדון המאיר הערב והנעים של להרגיש את השם יתברך - רק הוא עושה חיים.

תעשו את ההכנות הנכונות לחתונה, לכו לחתונה עם תודה והודאה; שהשפתים לא יפסיקו למלמל את המלים: "תודה השם"; זו ההכנה הנכונה לחתונה.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

לנסע לקברי צדיקים, אם עלולים להכשל בשמירת עינים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

האם לנסע לקברי צדיקים אפילו שאני יודע שבדרך אני עלול להכשל חס ושלום

בשמירת עינים? או עדיף שאשאיר בבית?

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת כי תצא, ט' אלול, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

הבעיה של שמירת עינים - לא קשורה לנסיעה לציון של צדיק, זו בעיה

שיש כל היום וכל הלילה; בכל מקום שהולכים - צריכים רחמי שמים לזכות

לְשִׁמִּירַת עֵינַיִם, וְאִם אֶפְשָׁר לְנִסֵּעַ לְקַבְּרֵי צְדִיקִים לְהִתְפַּלֵּל עַל יְשׁוּעוֹת וּרְפוּאוֹת - בְּיָדָי שִׁילְכוּ וַיִּפְעְלוּ יְשׁוּעוֹת.

כָּל שָׁכֵן כְּשֶׁזָּה מְגִיעַ לְנִסֵּעַ לְאוּמָן אֶל צִיוּנוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁרַבְּנוֹ הִבְטִיחַ (ח"י מוֹהֲר"ן, סִימָן רכ"ה) שְׁמֵי שְׂיָבֵא לְאוּמָן עַל קִבְרוֹ וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדֻּקָה לְזִכּוֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֶת הַתְּקוּן הַכִּלְלִי, עֲשֶׂרֶת מְזֻמְרֵי הַתְּהִלִּים [מְזֻמֹּר טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנן] וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדֻּקָה לְזִכּוֹתוֹ, אֶפִּילוֹ שֶׁהוּא חָטָא בְּעִבְרוֹת הַחֲמוּרוֹת בְּיוֹתֵר: "אֲנִיחַ עֲצָמֵי לְאַרְךָ וְלִרְחֹב לְתַקֵּן אוֹתוֹ, בַּפְּאוֹת אוֹצִיא אוֹתוֹ מִשְׂאוֹל תַּחֲתִית".

וּמִכָּל שָׁכֵן כְּשֶׁמְדַבֵּר עַל הַנְּסִיעָה לְאוּמָן, לְהִיּוֹת בְּאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁאֶפִּילוֹ אֶת הַנְּשִׁמוֹת שֶׁרַבְּנוֹ לֹא יָכוֹל לְתַקֵּן כָּל הַשָּׁנָה, אֲבָל "בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה" - אָמַר רַבְּנוֹ: "אֲנִי יָכוֹל לְתַקֵּן כָּל אֶחָד, כּוֹלֵם צְרִיכִים לָבוֹא אֶצְלִי עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה"; אֲזִי בְּטוֹחַ, שְׂרוּצִים לְתַקֵּן מֵה שֶׁפָּגְמוּ, רוּצִים לְזִכּוֹת לְשִׁמִּירַת עֵינַיִם, טְהֵרַת הַמַּחֲשָׁבָה - הֵרִי שֶׁבְּיָדָי צְרִיכִים לְנִסֵּעַ לְאוּמָן.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה.

...

איש אמונות

מתנהג ביראת שמים, טוב לאשה

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ראה, כ"א מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ד

לקבוד יקירי אהובי ... גרו יאיר

אני מאד מתפעל לשמוע מאשתך שאתה כל כך טוב אליה, אתה מתנהג

ביראת שמים.

אני אוהב אותך.

מראש הישיבה שלך.

...

אני לא מדבר בשעת התפילה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שופטים, כ"ט מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ד

לקבוד יקירי ... גרו יאיר, קרית ברסלב

אני שולח לך כאן עוד ספור לעצתו אמונה לילדים, תבקש מהציר

שיעשה ציור של יהודי יושב עם טלית ותפלין, וגוי עומד לידו עם חתיכת

זהב יפה ומפארת שחרוט בה דבר יפה, היהודי מצביע על הפה שהוא לא

יכול לדבר עכשו, ומן השמים יורד תינוק שאור בוקע מפניו.

אני מקווה שהמלמדים אצלנו בתלמוד תורה יקחו את הספורים

והתמונות וישרישו את זה בילדים, ללמד את הילדים את גדל המעלה של

תפילה ושל לא לדבר בשעת התפילה. גם המורות בבית פיגא יחדירו בבנות

את גדל המעלה של תפלה, שלא לדבר בשעת התפלה והשכר שאפשר לזכות לו; לילדים צדיקים, כשלא מדברים בשעת התפלה.

שם הספור הוא 'אני לא מדבר בשעת התפלה'.

"מיסטר, קען יו גיוו מי טו דולר פור דים פיס?"

"שא... נו... שא..."

"מיסטר, גיוו מי וואן דולר..."

"נו... שא..."

היהודי רבי אברהם לא מדבר מילה אחת לפני התפלה, אפילו שהוא יכול להרויח הרבה כסף הוא לא עוזב את עבודת השם.

ויהי היום, רבי אברהם יושב עם טלית ותפילין ומגיע אליו גוי עם

חתיכת זהב יקרה ששנה יותר ממליון דולר ושאל אותו: "מיסטר, קען יו

גיוו מי טו דולר פור דים פיס?" אם הוא רוצה לקנות את חתיכת הזהב בשני

דולר, "שא... נו... שא..." - עונה לו רבי אברהם, אומר הגוי: "מיסטר, גיוו

מי וואן דולר..." הוא מוכן למכור את זה בדולר אחד, אבל רבי אברהם עונה

לו: "נו... שא...", הגוי רואה שהיהודי רבי אברהם לא עוזב את מנהגו הטוב,

הוא לא מדבר לפני התפלה ובנדאי שלא בשעת התפלה, לא שנה לו להיות

עשיר גדול אם זה יהיה על חשבון של לדבר לפני התפלה.

הגוי נגש למישהו אחר, אותו אחד רואה כמה יפה חתיכת הזהב, ובדולר

אחד הוא יכול להפך למיליונר, הוא קונה את זה מהיד ונהיה עשיר מפלג.

רעש ומהומה נעשו בשמים, רבי אברהם ותר על כל העשירות העקר לא

לדבר לפני התפלה, מכריזים בשמים שבשכיל הותר על חתיכת זהב כדי

לא לדבר לפני התפלה יתנו לו ילד חתיכת זהב, יילד לו ילד עם נשמה

קדושה, וכך אכן היה, רבי אברהם זכה להיות אביו של הצדיק הגדול רבי

פנחס מקוריץ זכותו יגן עלינו.

ילדים יקרים, אם ילד רוצה להפריע לך באמצע התפלה, הוא מדבר

אליך, הוא מפריע לך - אנחנו לא נתיחס, נמשיך להתפלל אל השם יתברך,

כי בשעת התפלה לא מדברים אל אף אחד, רק אל השם יתברך.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.
כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

למה שתחפור לך בעצמך קבר?

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שופטים, ב' אלול, שנת ה'תשפ"ד

לקבוד ... גרו יאיר

תחזור, אתה עוד יכול להיות צדיק.

תתחיל ללכת לבית הכנסת להתפלל את שלוש התפלות במנין, ותראה שתהיה לך פרנסה.

כמו כן תזרק את הסמארטפון שלך, למה אתה צריך להכניס את עצמך לקבר, תחכה שיבוא הזמן שהמלאך יבוא, ואז נצטרך ללכת לקבר, למה שתחפור לך בעצמך קבר עם הסמ-טלפון.

אף אחד לא מחפש להרס אותך, אף אחד לא מדבר עם אשתך נגדך; חמותך לא שונאת אותך, זה דמיונות שהאדם מנפח וממציא בעצמו וכולם סובלים מזה, ועם העצות של רבנו, עם תורה, תפילה והתבודדות - יוצאים מזה. תקשיב לי, אני חבר טוב עבורך, אין לי נגיעות אישיות כשאני כותב לך את המלים הספורות הללו, אני רק רוצה שיהיה לך טוב, כבר עברת כל כך הרבה קשיים וכל כך הרבה מניעות, כל כך הרבה נסיונות ועברת על הכל - שלא תאבד עכשו הכל.

תאמין לי, תאמין למה שאני כותב לך, אף אחד בעולם לא מדבר עם אשתך רע נגדך; יש לך אשה יקרה, אשה מסורה, זה הדמיונות שלך.

תכתב לי את החדשות הטובות שאתה מקבל את דברי, אתה חוזר להתפלל בבית הכנסת, תכתב לי אחרי שאתה פותח בחזרה את המשניות הקדושות, חברך האהוב מפעם שלא עזב אותך בכל ימך הקשים, ותעיר לים המלח את הסמארטפון החדש והנוצץ שמביא את כל הדמיונות והחלומות, השם ישמרנו.

השם יֵעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.
כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

בתפלה ומעשים טובים יִשְׁבוּ בְּקֶרֶב בְּמִסְבַּת לְחַיִּים
בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ה' פְּרֻשֵׁת שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל, שְׁנַת ה'תשפ"ד
לְכַבּוֹד מְשַׁפַּחַת ... שְׂיַחֲיוּ
קְבִלְתִּי אֶת הַמְּכַתֵּב.

אֲנִי חוֹשֵׁב בְּכָל יוֹם - לֹא פַעַם אַחַת - אֲלֵא הִרְבֵּה פְּעָמִים לְגַבִּי שִׂידוּךָ
לְבַנְךָם הַבְּחוּר, הוּא כָּל כָּךְ אֶהוֹב אֶצְלִי, אֲנִי לֹא מְסִיחַ דַּעַת מִלְּמַצֵּא לּוֹ שִׂידוּךָ
טוֹב.

אֵל תִּדְאַגּוּ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גְדוֹל מְאֹד, בְּתַפְלָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים תִּשְׁבּוּ
בְּקֶרֶב בְּמִסְבַּת הַלְּחַיִּים שְׁלוֹ.
אֲנִי מְאֹד מְקַרֵּב אוֹתוֹ, הוּא מְאֹד טוֹב לִבִּי, יֵשׁ לוֹ מִדּוֹת זָהָב וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם.
מִתָּר לָכֶם לְהִרְאוֹת לוֹ אֶת הַמְּכַתֵּב.
הַשֵּׁם יֵעֲזֹר שְׂתַצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.
כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

סְגוּלוֹת לְאִשָּׁה, שֶׁהִלְדִּים יִתְקַיְמוּ
בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרֻשֵׁת שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוֹל, שְׁנַת ה'תשפ"ד
לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְזוּגָתוֹ תַּחֲנִי, לִיקוּוֹד
קְבִלְתִּי אֶת הַמְּכַתֵּב.

כּוֹאֵב לִי מְאֹד לְשִׁמוּעַ מֵהַ שְׂעֵבְרָתֶם עֲכָשׁוּ, שְׂאֵבְדָתֶם וְכוּ', אַחֲרַי
שֶׁהִתְגַּיעַתֶם כָּל כָּךְ עִם טְפוּלִים וְכוּ'; מְאֹד קָשָׁה לָכֶם, אַתֶּם מְאֹד שְׁבוּרִים.
מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ יְקִירִי ..., תִּתְחַזַּק בְּאַמוּנָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה רַק

טוב, הקדוש ברוך הוא לא עושה רע, ואם זה נראה רע - זה גם טוב, הקדוש ברוך הוא הוא בעל הרחמים, הוא עושה רק טוב.

תתחזקו עם אמונה, כף יסתלקו כל הפחדים, כי רבנו אומר (ספר המידות אות מפלת, סימן א): "על ידי פחד האשה מפלת". כמו כן תקנה לאשתך מגנט שהיא תשא אתה, רבנו אומר (שם, סימן ב): "סגלה למפלת נפלים שתשא אצלה מגנט", ויש גם סגולה: "גם תשא אצלה חתיכת עץ מקבר הצדיק"; אם רואים עץ מעל קבר של צדיק - קח חתיכה קטנה מענף ושהיא תשא את זה, "גם יתן צדקה", גם צדקה היא סגולה לא לאבד וכו'.

גם שהיא לא תלך עם תכשיטי זהב, כי רבנו אומר (שם חלק ב', סימן א): "אשה המפלת נפלים, לא תלך בקשויטי זהב".

אני מתפלל עבורכם ואני מחפה לשמוע בקרוב בשורות טובות. כתיבה וחתמה טובה, ושבת שלום.

...

אתה רוצה להנשע, תכניס כמה פרוטות לרבי מאיר

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת שופטים, ג' אלול, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד יקירי אהובי ... נרו יאיר, שד"ר מוסדות היכל הקודש בארץ הקודש

אין לי מילים להודות לך על שאתה עוזר לי בלאסוף צדקה עבור מוסדותינו היכל הקודש בארץ הקודש, כהיום יש לנו שבע מוסדות נפרדים רק בארץ הקודש; תלמוד תורה ובית פיגא בירושלים, תלמוד תורה ובית פיגא בבני ברק ובטבריה, וגם ישיבה בירושלים.

תחלק לכל אנשי שלומנו קפות צדקה שיהיה פתוח עליהם: "צדקת רבי מאיר בעל הנס", שמי שרוצה להנשע שיכניס כמה פרוטות לרבי מאיר, מוהרא"ש אומר בשם צדיקים, רבי מאיר מקבל גם פרוטות, גם סכומים קטנים, ואפשר לראות ישועות גדולות.

על השאלה שלך, כשעורכים פדיון נפש להמתקת הדינים, אם אפשר להכניס את זה לקפת הצדקה, או שזה צריך להגיע ישירות לידיי של מי

שְׁעוֹשֶׂה אֶת הַפְּדִיּוֹן? מוֹהֲרָא"ש אומר (שו"ת ברסלב חלק ד, מכתב תג) שְׁאֵפְשֶׁר לְעַרְךָ פְּדִיּוֹן נֶפֶשׁ עַל יְדֵי שְׂמֻכְנִיסִים צְדָקָה בְּקַפְת צְדָקָה שְׂמַגִּיעָה אֶל הַצַּדִּיק, מוֹהֲרָא"ש אומר: "בְּיִדְּאֵי אִם יְכוּלִים לְתַת לְיְדֵי הַצַּדִּיק מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אֲבָל אִם לֹא, יְכוּלִים לְהַכְנִיס בְּקַפְת הַצְּדָקָה שְׁלוֹ".

רַבְּנּוּ אומר (ת"י מוהר"ן, סימן תקלט): "טוֹב מְאֹד לְתַן בְּכָל עֵת עַל פְּדִיּוֹנוֹת לְצַדִּיקִים, וְאֶפִּילוּ שְׁלֹא בְּעֵת צָרָה חֵס וְשְׁלוֹם", רוֹאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, וְרַבְּנּוּ סֵפֶר שְׂיֵהוּדֵי הוֹנְגְרָיָה נוֹתְנִים הַרְבֵּה פְּדִיּוֹנוֹת לְצַדִּיקִים, לְכֵן הֵם תָּמִיד רוֹאִים נְסִים, הֵם רוֹאִים יְשׁוּעוֹת.

כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, וְשִׁבְתָּ שְׁלוֹם.

...

בְּשַׁעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת הוּא זְמַן שְׁהַשְּׂמִים נִפְתָּחִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - עָרַב שִׁבְתָּ קוֹדֶשׁ פְּרֻשֶׁת שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ד

מֵרַת ... תַּחֲוִי, קְרִית בְּרִסְלָב

לְכַבוֹד יוֹם הַלְדָּתְכֶם תִּקְבְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם לְהַדְּלִיק גְּרוֹת שִׁבְתָּ כַּמָּה דְּקוֹת לְפָנַי זְמַן הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, וְתִבְקְשׁוּ לְיַד הַגְּרוֹת עַל הַדּוֹרוֹת אַחֲרֵיכֶם, שְׁכוּלֶם יִהְיוּ יְהוּדִים כְּשָׂרִים.

תִּבְקְשׁוּ לְיַד גְּרוֹת הַשִּׁבְתָּ עַל הַדּוֹרוֹת אַחֲרֵיכֶם, שְׁכוּלֶם יִהְיוּ יְהוּדִים כְּשָׂרִים, תִּבְקְשׁוּ גַם מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְיַד הַגְּרוֹת שְׁהַעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל יִכְנָסוּ בְּעוֹלָם; זְמַן הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת הוּא זְמַן שְׁהַשְּׂמִים נִפְתָּחִים, וְלְכֵן רַבֵּי נִתְּן זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה בְּקֶשׁ מֵאֲשֶׁתּוֹ וּבְנוֹתָיו, שְׁכַשְׁהֵן מְדַלִּיקוֹת גְּרוֹת שִׁבְתָּ שְׂיִבְקֶשׁוּ: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כְּמוֹ שְׂאֵנֵי מְדַלִּיקָה גְּרוֹת שִׁבְתָּ וּמֵאִירָה כָּאֵן אֶת הַבַּיִת, כִּךָ תֵּאִיר לְכָל הַיְהוּדִים, שְׁתַּזְרִיחַ בְּכָל הַיְהוּדִים אֶת אוֹרוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל"; כִּךָ צְרִיכוֹת כָּל הַנְּשִׁים לְבַקֵּשׁ: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲבָא יָקָר! תֵּן לִי שִׁבְתָּ יָפָה, חַיִּים יָפִים, חַיִּים עִם שְׁלוֹם, חַיִּים עִם אַהֲבָה; שְׂאֲסַתְדֵּר עִם בְּעָלֵי וְשְׂאֲעָרִיךָ אוֹתוֹ, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם שְׁמַע לְתַפְלָתִי, תַּעֲזֹר לִי שְׂאֲזַכֶּה לִילָדִים יְרֵאֵי שְׂמִים שְׂיַעֲבְדוּ אוֹתְךָ בְּאַהֲבָה. רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם כְּמוֹ שְׂאֵנֵי מֵאִירָה אֶת הַבַּיִת, אֲנִי מְדַלִּיקָה עֲכָשׁוֹ אֶת

גְּרוֹת שֶׁבֶת, תֵּאִיר לָנוּ אֶת חַיֵּינוּ, תֵּאִיר לְכָל הַיְהוּדִים; שְׂכוּלָם יִדְעוּ מִמֶּךָ,
שְׂכוּלָם יִדְעוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל".

כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, וְשֶׁבֶת שְׁלוֹם.

...

צְרִיכִים לְשִׁבַח וּלְפָאֵר אֶפִּילוּ כְּשֶׁזֶה עִם שְׁלוֹשָׁה קְצוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרַשְׁת כִּי תֵצֵא, ה' אֶלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ד

לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

שֶׁבֶת בְּיִשְׁיבָה עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ הִיָּה יָפָה מְאֹד, בְּשֶׁבֶת בִּבְקָר אַחֲרֵי
הַתְּפִילָּה בְּסִפּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת לְמִדְּנוּ אֶת הַמַּעֲשֵׂה מִחֶכְמָם וְתָם (סִפּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מַעֲשֵׂה
ט), כְּמָה מְרִים הָיוּ הַחַיִּים לְחֶכְמָם, הוּא חֶפֶשׁ בְּכָל דְּבָר רַק אֶת הַחֲסוּרוֹת, וְהַתָּם
חֶפֶשׁ בְּכָל דְּבָר אֶת הַטּוֹב, וְאֶפִּילוּ אֶת הַנּוֹעַל עִם שְׁלוֹשָׁה קְצוֹת הוּא כָּל כָּף
שִׁבַח וּפָאֵר, וְאִם הָאוֹכֵל אוֹ הָאֲשָׁה הֵם עִם שְׁלוֹשָׁה קְצוֹת - צְרִיכִים לְשִׁבַח
וּלְפָאֵר אֶת זֶה, כָּף זֹכִים לְחַיִּים מִתּוֹקִים.

בְּסַעוּדָה שְׁלִישִׁית דְּבִרְנוּ מִפְּרַשְׁת הַשְּׁבוּעָה, כְּתוּב (דְּבָרִים יח, יג): "תָּמִים
תִּהְיֶה עִם ה' אֱלֹהֶיךָ", אֲזַ לְמִדְּנוּ שִׁיחוֹת הַר"ן (סִימָן קנד) שֶׁשָּׁם רִבֵּינוּ אוֹמְרִ:
"שְׁעָקָר מָה שֶׁהִגִּיעַ לְמִדְּרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיָּן 'פְּרָאסְטִיק' (פְּשִׁטוֹת)", מָה
הַסּוֹד, אֵיךְ הוּא זָכָה לְהִגִּיעַ לְדְרָגוֹת הַגְּבוּהוֹת? רַק כִּי הוּא הִתְנַהֵג בְּתַמִּימוֹת
וּפְשִׁיטוֹת, "שֶׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה וּמְשִׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים
הַרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה דִּיָּקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ".

מְאֹד הִתְחַיֵּינוּ אֶת נַפְשֵׁנוּ עִם הַשִּׁיחָה הַזֹּאת, כִּי אֶת זֶה אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְחַקוֹת,
אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לֹאמַר תְּהִלִּים וְכַלְנוּ יְכוּלִים לְשׁוֹחַח עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

כְּשֶׁהִיָּנוּ שׁוֹמְעִים סִפּוּרִים מִהַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק זְכוֹתוֹ
יִגַּן עָלֵינוּ וּמֵאֲחִיו הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ רַבִּי זֹשָׁא זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וּמִשָּׂאֵר צַדִּיקִים;
עַל מְסִירוֹת נַפְשָׁם, הַתְּעַנְיּוֹת שֶׁלָּהֶם, הַסְּגוּפִים שֶׁלָּהֶם, שֶׁהֵם הָיוּ מִסְרִים אֶת
גּוּפָם לְמַעַן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל יְדֵי שֶׁשָּׁבְרוּ אֶת הַקֶּרַח, טְבְּלוּ בַחֲרָף בְּנִהָר; חֲשַׁבְנוּ
שֶׁאֵת זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְחַקוֹת, זֶה לֹא בְּשִׁבְלֵי הַגּוּפִים שֶׁלָּנוּ, אֲנַחְנוּ אֲנָשִׁים חַלְשִׁים

שְׂרוּצִים לְהַרְגִישׁ בְּנֶת, אֲנַחְנוּ כְּכֹר לֹא נִהְיָה צְדִיקִים, אֲבָל כְּשֹׁמְעִים שִׁיחָה כְּזוֹ שֶׁרַבְנוּ אָמַר, כִּיצַד הוּא הִגִיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ? "שֶׁעַקֵר מֵהַ שְׁהִיֵעַ לְמַדְרַגְתּוֹ, הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנָנִים פְּשִׁיטוֹת, שֶׁהִיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה וּמְשִׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפִשְׁטוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִיעַ לְמַה שְׁהִיֵעַ", אֵת זֶה כְּלָנוּ יְכוּלִים לְחַקוֹת.

הַיּוֹם לְפָנוֹת בְּקֹר נִסְעֵתִי לְהִתְפַּלֵּל עִם הַיְלָדִים שְׁלִי לְקוּוֹיִנְס לְאַהֵל, אֲנִי לּוֹקֵחַ אֶתִי אֵת הַיְלָדִים שְׁלִי, אֲנִי רוֹצֵה לְחַנּוּךְ אוֹתָם שֶׁכְּאַשֵׁר הֵם יִתְבַּגְּרוּ הֵם תְּמִיד יִלְכוּ לְקַבְּרֵי צְדִיקִים לְהִתְפַּלֵּל. אָמַרְתִּי אֵת יוֹם הַתְּהִלִּים וְהַתְּבוּדָה, הַתְּפַלְלֵתִי עַל כָּל אֱלוֹהֵי שְׁמַצְפִּים לְשִׁדּוּכִים, וְעַל אֱלוֹהֵי שְׁמַצְפִּים לְיְלָדִים, שֶׁכּוֹלֵם יִרְשָׁעוּ.

אִם אֵתָּה יוֹדֵעַ עַל אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵינוּ שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְנִסְעַ לְאוּמָן, הֵם לֹא יְכוּלִים לְצִאת מְאֻמְרִיקָה וְכו' - תּוֹדִיעַ לִי, כִּי אֲנִי מְאֹד רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת מְנַן בְּקִרְיָה, אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהִשְׁאִיר אֵת הַקִּרְיָה בְּלִי מְנַן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּדִי שֶׁהַנָּשִׁים יוּכְלוּ לְשִׁמוּעַ תְּקִיעַת שׁוֹפָר. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים. כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה.

...

שָׁב בְּמָקוֹם אֶחָד עַד שְׁאַתָּה מְסִים אֵת כָּל הַשִּׁיעוּרִים שְׁלֶךְ

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ב' פְּרֻשֶׁת כִּי תִצָּא, ו' אֱלוֹל, שְׁנַת ה'תשפ"ד לְכַבּוֹד ... גִּירוֹ יֵאִיר

חֲזוֹק וְאַמֵּץ בְּכָל כּוֹחוֹתֶיךָ, אֵל תִּשְׁכַּר מְשׁוּם דְּבָר. עַל כָּל אֶחָד עוֹבְרִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְהִיפִי הוּא - שִׁיְכוּלִים לְהִחְזִיק מֵעֶמֶד וְלֹא לְהִשְׁכָּר; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחִזִּיק מֵעֶמֶד וּמִמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם.

תַּעֲשֶׂה לָךְ עֲרַמַת סִפְרִים; חוּמָשׁ, מְשֻׁנּוּיּוֹת, גְּמָרָא, וְכֵן הֲלֵאָה - וְשָׁב בְּמָקוֹם אֶחָד עַד שְׁאַתָּה מְסִים אֵת כָּל הַשִּׁיעוּרִים שְׁלֶךְ. תְּחַלֵּק אֵת פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ לְפִי יְמוֹת הַשְּׁבוּעַ, תְּתַחִיל בְּיוֹם רִאשׁוֹן עַד שְׁנֵי, בְּיוֹם שְׁנֵי עַד שְׁלִישִׁי,

שְׁעַד סוֹף הַשָּׁבוּעַ תִּסִּים אֶת הַפְּרָשָׁה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תִּרְגֹּם. כִּף גַּם תִּלְמַד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת; בְּהִתְחַלָּה אֶתָּה לֹא תִבִּין הַכֹּל, שָׁנָה לֹא יִחְלִישׁ אוֹתָךְ מִהַלְמוּד, אֶל תִּסְתַּכֵּל עַל זֶה, רַבֵּינוּ אוֹמֵר (שיחות הַר"ן, סימן עו): "שְׂאִין צְרִיכִין בְּלִמּוּד רַק הָאֻמְרָה לְבַד, לוֹמַר הַדְּבָרִים כְּסֹדֵר, וּמִמִּילָא יִבִּין".

תִּלְמַד גַּם גְּמָרָא, תַּעֲשֶׂה לָךְ קִבְיָעוֹת לְלִמּוּד ש"ס כְּסֹדֵרן שְׁבַעָה דְּפִי גְמָרָא בְּכָל יוֹם (מִלְבַּד דָּף בְּבִלִי וִירוּשְׁלָמִי), זֶה לֹא לֹקַח הַרְבֵּה זְמַן, זֶה לֹקַח פְּחוֹת מַשְׁעָה; יָאִיר לָךְ בַּחַיִּים, הַתּוֹרָה מְמַלֵּאת בְּאוֹר, הַתּוֹרָה עוֹשֶׂה מְתוֹק, מִתְקָרְבִים אֶל הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ.

אֲנַחְנוּ כְּבָר מִתְכוּוֹנִים לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים לְאוֹמֵן אֶל רַבֵּנוּ ז"ל; אֲנִי מֵאֵד שְׂמַח שְׂאֶתָּה מְגִיעַ לְאוֹמֵן, כְּפִי שְׂרַבְנוּ צְנוּה, תִּתְכַּנֵּן אִיפֹה אֲשַׁתָּךְ תִּהְיֶה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, תִּרְאֶה שֶׁהִיא תִּהְיֶה בְּמִקּוֹם שְׁלֵא יִצִּיקוּ לָהּ כָּל הַחֵג; אִם אֲצֵל אִמָּא שְׁלָהּ יַעֲשׂוּ מְמַנָּה לִיצְנוּת - תִּשְׁאֵל אֶת הַהוֹרִים שְׁלָךְ אִם הֵם רוֹצִים לְהַכְנִיס אוֹתָהּ, אוֹ שֶׁהִיא תִּשְׁאֵר בְּבֵית וְכו'.

הַשָּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנֻנִים.

כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה.

...

איך מעיזים להתחצף ליהודי ירא שמים?

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרָשַׁת כִּי תִצֵּא, ו' אֱלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ד

יְקִירִי ... נְרוּ יָאִיר, גִּבְאֵי בֵית הַמְדָרָשׁ ...

אֲנִי שׁוֹמֵעַ שֶׁהִתְחַצְפוּ אֲצִלְכֶם בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אֶל ר'... שְׁלִיט"א כְּשֶׁהוּא הַעִיר שֶׁיִּתְפַּלְלוּ בְּשַׁבָּת בְּבִקְרָה בְּזְמַן.

מֵאֵד כּוֹאֵב לִי שֶׁאֲצַלְנוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת יִקְרָה דְּבַר כְּזֶה, וּבְרַצוֹנִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שֶׁתִּדְאָג שֶׁיִּהְיֶה דְרָךְ אֲרָץ, שֶׁיִּכְבְּדוּ תִלְמִידֵי חֲכָמִים וְגַם יְהוּדִים מְבוֹגְרִים; אִיךָ מִיִּשְׁהוּ מַעֲזוֹ לְהִתְחַצֵּף לְתִלְמִיד חֲכָם יְהוּדִי יֵרָא שְׁמַיִם? ! אִיךָ מִתָּר שֶׁיִּהְיֶה דְבַר כְּזֶה אֲצַלְנוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וְאִיךָ יְכוּל לְהִיּוֹת שֶׁהַגְּבָאִים עוֹמְדִים בְּצַד וְאֵף אֶחָד לֹא מוֹחֶה?

מניתי אותך לגבאי, אתה צריך לראות שבית הכנסת יתנהל עם יראת
שמים, שיתפללו בזמן ושכבדו תלמידי חכמים.
השם יעזור שתצליח בכל הענינים.
כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

לוקח קצת זמן עד שבעל ואשה מסתדרים ביניהם
בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת כי תצא, ו' אלול, שנת ה'תשפ"ד
מרת ... תחי'
קבלתי את המכתב.

זו מצוה גדולה לחזק נשות אנשי שלומינו, בפרט זוגות צעירים, להסביר
להם שלוקח קצת זמן עד שבעל ואשה מסתדרים ביניהם ומתחילים את
החיים, לוקח זמן שלא יפריע ולא יציקו דברים.
אל תדברו דברים אישיים מהחיים שלכם וכו', אבל בכלליות כן תדברו,
תגידו שאצלכם אחרי החתונה גם לקח זמן עד שהבית מסתדר.
תאמרו בכל יום תהלים ותשירו את התפלות שלכם אל השם יתברך,
תשירו שירות ותשבחות, ותבקשו גם על הדורות אחריכם, שפולם יהיו
כשרים וקדושים.

השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.
כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

רק מי שפועל, לא נרדם

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת כי תצא, ו' אלול, שנת ה'תשפ"ד
יקירי ... גרו יאיר, קרית ברסלב

הגעת לגור בקרית ברסלב ליבערטי, תפעל משהו בשביל הקריה, כך
תשאר מקרב חדש, כי רק מי שפועל - לא נרדם.

אתה לא יכול לתאר לעצמך את המעלה של לשמש את רבנו. רבנו אומר (חיי מוהר"ן, סימן שיד, עיין בהשקטות): "הפחות שבאנשי, אני מוליך אותו בדרך של צדיק גדול מאד, ויקנא מאד את המקרבים אליו, מכל שכן את מי שזוכה להושיט לו וכו'", את האדם הכי קטן מאנשי, אני יכול להביא לדרגה אותו של צדיקים גדולים, וכולם יקנאו במקרבים שלי, בפרט אלו שעוזרים לי אפילו רק בלהביא אש.

לך לישון בזמן ותקום לפנות בקר, תלמד לפנות בקר לכל הפחות שעתים את השיעורים כסדרן שלך, אחר כך תתפלל ותלך להתבודד, ולאחר מכן לך לעסוק בפרנסה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

אתה מרגיש שלא צריכים אותך

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת כי תצא, ז' אלול, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד ... גרו יאיר

מה שאתה מרגיש שלא צריכים אותך, אתה מרגיש שדוחים אותך, מרחיקים אותך מן השמים; מה אומר לך? זה צריך לעבור על כל אחד שרוצה להיות יהודי כשר. רבנו אומר (לקיטי מוהר"ן חלק ב', סימן מח): "כשאדם נכנס בעבודת השם, אזי הדרך שמראין לו התרחקות, ונדמה לו שמרחיקין אותו מלמעלה ואין מניחין אותו כלל לפגס לעבודת השם", כך זה הולך כשרוצים להיות יהודי כשר, האדם מרגיש שאף אחד לא רוצה אותו, יש לו ראיות חזקות שמרחקים אותו; אבל - מסים רבנו: "ובאמת כל ההתרחקות הוא רק בלוי התקרבות", זו רק דרך שרוצים לקרב את האדם אל השם יתברך, ואם האדם חזק בעצמו ומחזיק מעמד - אזי הוא יעבור על הכל ויזכה לכל הדרגות שיש.

אנחנו כבר מתכוננים לראש השנה, אנחנו נוסעים לאומן אל רבינו ז"ל,

אכתב לך על ראש השנה שלנו:

בראש השנה נוהגים אנשי שלומינו לא לדבר, כפי שרבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן כא): "בראש השנה ביום הראשון, צריכין למעט בדבור מאד מאד", בראש השנה צריכים להזהר מאד לדבר כמה שפחות, לכן תלמידי היכל הקודש מקבלים על עצמם 'תענית דבור' לא לדבר אף מילה בראש השנה, משתמשים בדבור רק כדי לדבר עם השם יתברך, לבקש ולהתחנן לשנה טובה ומברכת.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.
כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

דרכים שונות לעזור לבנות את בית פיגא

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת כי תצא, ז' אלול, שנת ה'תשפ"ד
... תחי', תלמידת בית פיגא

אני שמח לשמוע מהמנהלת שבקשתם שאתם רוצים לעזור לבית הספר בשנה הבאה ואתם רוצים להיות מורה; זה מראה שיש לכם רגש חזק לבית פיגא, יש לכם הכרת הטוב חזקה, למעשה השנה אנחנו לא צריכים עוד מורות, השנה יש לנו כבר מורות טובות.

דעו לכם, גם כשעדין נמצאים בפתח - אפשר לעזור לבנות את בית הספר, כשעושים כל מה שאומרים בבית הספר. אתם יכולים לעזור לי השנה לבנות את בית פיגא על ידי שתהיו תלמידה שמשתפת פעולה בכל מה שדורשים; הן בתפלה להשתתף בתפלה מכל הלב, הן בלמוד, להקשיב ולהיות בענינים, הן ברוקודים, להיות חלק מבית הספר, ובשעת האכילה, לאכול את האוכל ולא לזלזל באוכל וכו'.

בעזרת השם עוד תהיו מורה אצלנו בבית פיגא, או בשנה הבאה, או מאוחר יותר, אבל אם כל כך מענין אתכם בית פיגא, אתם רוצים לבנות ולעזור - אתם לא צריכים לחכות עד שתקבלו משרה רשמית, אתם יכולים לעזור כבר עכשו.

בְּשַׁעַת הַתְּפִילָּה אֵל תִּסְתַּכְּלוּ מִחוּץ לַסְּדוּר, שְׁלֹא יַעֲגִיז אֶתְכֶם מֵאֶף בַּת; אֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל אֶף אַחַת, תִּסְתַּכְּלוּ בְּתוֹךְ הַסְּדוּר וּתְבַקְּשׁוּ עֲבוּרְכֶם וְעֲבוּר הַדּוֹרוֹת אַחֲרֵיכֶם. תְּלַמִּידוֹת בַּיִת פִּיגָא צְרִיכוֹת לְהַתְּפַלֵּל מִכָּל הַלֵּב, כִּי הָעֲגִיז שֶׁל רַבְּנוּ הוּא תְּפִילָּה, רַבְּנוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב', סִימָן ג): "כָּל הָעֲגִיז שֶׁל הוּא תְּפִילָּה"; בְּזֶה תַעֲשׂוּ לִי נַחַת רוּחַ.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה.

...

רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהַסְתַּמֵּל בְּעִבְרוֹת
בְּעִזְרוֹת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת כִּי תֵצֵא, ז' אֵלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ד
לְכַבּוֹד ... גְּרוּ יֵאִיר, תְּלַמִּיד יְשִׁיבַת הַיֵּכֶל הַקּוֹדֵשׁ יְרוּשָׁלַיִם
קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי שׁוֹמֵעַ אֶת צַעֲקוֹתְךָ כַּמָּה קָשָׁה לָךְ בְּשִׁמְרֵת עֵינַיִם; הַדְּרֹךְ לִישִׁיבָה
וְהַדְּרֹךְ חֲזָרָה מִהַישִׁיבָה כָּל כֶּף קָשָׁה לָךְ, אַתָּה מִמָּשׁ נִשְׁרָף.

מָה אוֹמֵר לָךְ ... אֶהוּבֵי יְקִירֵי, תִתְחַזֵּק עִם הָעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ, לָךְ בְּכָל
יוֹם לְהַתְּבוֹדְדוֹת וּתְצַעֵק אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂיִתֵּן לָךְ כַּח לְהַתְּגַבֵּר עַל הַיֵּצֵר
הָרַע הַבוֹעֵר שְׂרוֹצֵה לְעִקּוֹר אוֹתָךְ מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא, שְׂיִתֵּן לָךְ
כַּח שְׂתוּכַל לְשָׁמּוֹר אֶת עֵינֶיךָ, וּבִאֲטוּבוֹס כְּשֶׁאַתָּה נוֹסֵעַ לִישִׁיבָה וְחוֹזֵר -
קַח אֶתְךָ שְׂקִית סִפְרִים וּתְהַלֵּים, תֹּאמֵר בְּכָל יוֹם אֶת יוֹם הַתְּהִלִּים וְתֹאמֵר
אֶת הַשִּׁיעוּרִים שֶׁלְּךָ; ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, תְּקוּנִים וְכו', וְאִם אֵין לָךְ כַּח
לְלַמּוֹד בְּדֶרֶךְ - תַעֲצֵם אֶת הָעֵינַיִם וְתִתְבוֹדֵד בְּשִׁקְטָה. אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת בֵּין
אֲנָשִׁים וְלְהִיּוֹת לְבַד, אֶפְשָׁר לְשָׁכַת בְּיַחַד - וּבִאֲוֹתוֹ זְמַן לְהַתְּבוֹדֵד; תְּבַכֶּה
אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ: "רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת צַדִּיק, אֲנִי רוֹצֵה
לְהִיּוֹת שְׂמוּר, אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהַסְתַּמֵּל בְּעִבְרוֹת, אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהַסְתַּמֵּל עַל
פְּרִיצוֹת".

תִּתְחַזֵּק בְּכָל הַפּוֹחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שְׂמִחָה הִיא הַדְּבָר הַכִּי חֲזָק

בְּעֹבֶדֶת הַשֵּׁם, הַנֶּשֶׁק הַכִּי חֲזַק נִגְדַּד הַנְּסִינּוֹת הַקָּשִׁים בְּקִדּוּשָׁה. רַבְּנוּ אוֹמְרִים (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א', סִימָן קס"ט), כְּשֶׁאָדָם שָׂמַח וְעוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם בְּשִׂמְחָה - הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ שׁוֹמֵר עָלָיו מִכָּל רָע, וְזוֹ שְׂמִינְיָה מִפְּגַם הַבְּרִית. רַבְּנוּ מְפָרֵשׁ אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קד, לד-לה): "אֲנֹכִי אֶשְׂמַח בָּהּ", יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ, וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם", אִם אָנִי שָׂמַח עִם הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, אָזִי: "יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ" - אֵין יוֹתֵר עֲבִירוֹת.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.
כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שְׁנֵה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

לְהַפְעִיל רַק מוֹזִיקָה בְּשָׂרָה בְּסִגְנוֹן מְשֻׁלָּנוּ

בְּעִזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֶׁת כִּי תֵצֵא, ז' אֵלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ד

מֵרַת ... תַּחֲוִי, מְנַהֵלֶת בֵּית פִּיגָא, קְרִית בְּרִסְלָב

אֵין לִי מִיָּלִים לְהוֹדוֹת לָכֶם שְׂאֵתֶם מִתְמַסְרִים כָּל כָּף לְבָנוֹת שְׁלָנוּ, כָּל כָּף הַרְבֵּה לֵב וְכָל כָּף הַרְבֵּה מִחַ מַחְשָׁבָה - אַתֶּם מְשַׁקִּיעִים בְּתַלְמִידוֹת שְׁלָנוּ, יִתֵּן לָכֶם הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ כַּח וְסִייעָתָא דְשְׂמִיָּא עִם הַתְּלָמִידוֹת, שְׁכָל תְּלָמִידוֹת בֵּית פִּיגָא תַצְלִיחַ, שְׂאֵף תְּלָמִידָה לֹא תִנָּשֵׁר.

בְּרִצּוֹנִי לְבַקֵּשׁ מִכֶּם, הִיּוֹת וְאַצְלָנוּ הַבְּנוֹת רוֹקְדוֹת בְּכָל יוֹם, צְרִיכִים לְהִזְהַר לֹא לְהַפְעִיל מוֹזִיקָה פְּרוּעָה, מוֹזִיקָה שֶׁל זְמָרִים לֹא בְּסִגְנוֹן מְשֻׁלָּנוּ. אֲנִי לֹא רוֹצֵה שְׂיִשְׁמְעוּ אֶצְלָנוּ בְּבֵית פִּיגָא זְמָרִים שְׁלֹא שָׂרִים בְּסִגְנוֹן מְשֻׁלָּנוּ, יִרָא שְׂמִים וְשִׁמּוֹר. לְבֵית הַסֵּפֶר צְרִיךְ לְהִיּוֹת כְּלִי עִם נְגוּנִים כְּשִׂרִים שָׂרֵק אֶת זֶה אֶפְשָׁר לְהַפְעִיל, וּבְשׂוֹם אוֹפֵן לְהַפְעִיל מֵה שְׁלֹא כֶּשֶׁר וְקִדּוּשׁ.

כְּמוֹ כֵּן הַבְּנוֹת בְּבֵית הַסֵּפֶר לֹא יְכוּלוֹת לְהִבְיֵא טְלָפוֹנִים, גַּם הַתְּלָמִידוֹת הַבּוֹגְרוֹת לֹא יְכוּלוֹת לְהִבְיֵא לְבֵית הַסֵּפֶר טְלָפוֹן, צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד עַל הַבְּנוֹת, בְּתִמּוּנָה רְעָה אַחַת שְׂשׁוֹלְחִים אַחַת לְשִׁנְיָה - עֲלוּלִים אַחַר כָּף לְסִבּוּל מְאֹד.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

כתיבה וְחתימה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

אם גנבו, צריכים לשלם

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת כי תצא, ז' אלול, שנת ה'תשפ"ד

מרת ... תחי', קרית ברסלב

אם גנבו - צריכים לשלם, ואם גנבו כשהיו צעירים, לקחו מחניות
בילדות וכו' - צריכים לעשות חשבון כמה לקחו - ולשלם את זה, ואם
משלמים וחוזרים בתשובה - לא צריכים לעבור את עונש הגלגול.

אם אי אפשר לדעת מאיזה מקומות גנבו, או שלא זוכרים וכו' - צריכים
לתת את הכסף לצרכי רבים. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ביצה טז): "גזל
ואינו יודע למי גזל, יעשה בהם צרכי רבים", כך יתקנו מה שצריכים לתקן;
רבי נתן אומר (לקוטי הלכות גולה, הלכה ה') שצורך הרבים הכי גדול הוא להדפיס
את הספרים הקדושים של רבנו, כי על ידי הספרים האלו מתקרבם אל השם
יתברך אנשים שמאד רחוקים מהשם יתברך; צורך הרבים הכי גדול הוא
להדפיס את ספרי רבנו ולהפיץ אותם.

אם לקחתם בגדים מהבאזר, חשבתם שזה בחנם - תעשו חשבון כמה
לקחתם ותשלמו את זה. זה לא קשור אלי, זה לא הכסף שלי, אני לא יכול
למחול לכם על זה; זה כספי הקדש, זה שייך למוסד.

אל תשברו את עצמכם, אפשר לתקן הכל, על הכל אפשר לחזור
בתשובה, וכשחוזרים בתשובה - הקדוש ברוך הוא מקבל את התשובה.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

כתיבה וְחתימה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

תְּלִמִידוֹת בַּיִת פִּיגָא צְרִיכוֹת לְהִתְפַּלֵּל עִם כָּל הַלֵּב

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת כִּי תֵצֵא, ז' אֵלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ד
... תְּחִי, תְּלִמִידַת בַּיִת פִּיגָא

אֲנִי שׁוֹמֵעַ עֲלֵיכֶם דְּרִישׁוֹת שְׁלוֹם מְאֹד יְפוֹת מִהַמּוֹרוֹת שְׁלָכֶם, כַּמָּה יָפָה
אַתֶּם מִתְנַהֲגִים, בְּדַרְךְ אַרְץ וּמִידוֹת טוֹבוֹת.

תִּשְׁקִיעוּ אֶת כָּל הַלֵּב שְׁלָכֶם בַּתְּפִלָּה, תְּלִמִידוֹת בַּיִת פִּיגָא צְרִיכוֹת
לְהִתְפַּלֵּל עִם כָּל הַלֵּב. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב', סִימָן צג): "הָעֵנָן שְׁלִי
הוּא תְּפִילָּה", לֹא הֵיטָה שִׁיחָה שְׁרַבְּנוּ שׁוֹחֵחַ וְלֹא דָבָר עַל תְּפִלָּה. רַבְּנוּ ז"ל
אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב', סִימָן פד): "דַּע, שְׁעַקֵּר הַתְּחַבְּרוֹת וּדְבַקוֹת לְהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ
הוּא עַל יְדֵי הַתְּפִילָּה, כִּי הַתְּפִילָּה הוּא שְׁעַר, שְׁדַרְךָ שֵׁם נִכְנָסִין לְהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ",
תְּפִילָּה וְהַתְּבוּדוֹת הֵיא הַשְּׁעַר לְהַכְּנִס אֶל הֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ.

תִּרְאוּ אֶת הַמְּכַתֵּב לְחַבְּרוֹת שְׁלָכֶן, שִׁיחָה לְהֵן חִיּוּק עַל תְּפִלָּה.
הֵשֵׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכָל הָעֵנָנִים.

כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

תְּצִיל אוֹתִי, אֲנִי מְלַכְלֵךְ אֶת הָעֵינַיִם שְׁלִי

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת כִּי תֵצֵא, ח' אֵלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ד
לְכָבוֹד ... גְּרוּ יֵאִיר

הַצְּרוֹת שְׁאַתָּה סוֹבֵל בְּחַיִּים, מִי יוֹדֵעַ אִם אַתָּה לֹא גוֹרֵם לְזֶה בְּעֶצְמָךְ;
מִפְּגַמֵי הַבְּרִית, מְלַהֲפֵקִיר אֶת הָעֵינַיִם, לְהִתְלַכְּלֵךְ בְּהַסְתַּכְּלוֹת בְּנֵאוּף רַחֲמָנָא
לְצֻלָּן; כִּי אִם לֹא שׁוֹמְרִים עַל הָעֵינַיִם, מְסַתְּפָלִים בְּעֶבְרוֹת רַחֲמָנָא לְצֻלָּן
וְנוֹפְלִים אַחַר כֶּף לְפָגַם הַבְּרִית, הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה רַחֲמָנָא לְצֻלָּן - בּוֹרְאִים
עַל יְדֵי זֶה קְלִיפּוֹת וּמְשַׁחֲתִיתִים שְׁמִיִּסְרִים אֶת הָאָדָם כָּל הַחַיִּים. רַבְּנוּ אוֹמֵר (סִפְרוֹ
הַמִּדּוֹת אוֹת נֵאוּף, סִימָן כו): "עַל יְדֵי הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, בּוֹרֵא קְלִפּוֹת הַמְּתַלְבְּשִׁים
בְּכַנֵּי אָדָם מִתְּנַגְּדִים וְחוֹלְקִים עָלָיו, וְעוֹשִׂין לוֹ יִסּוּרִין".

לָךְ לְשׁוּדָה תִּצְעַק אֶל הֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ:

”רבנונו של עולם אני כל כך רחוק ממך, תציל אותי, אני מלכלך את עיני, אני מסתכל בנאוף, אני כל כך דבוק לזה, אני לא יכול להתנתק מזה. אני כל כך שבור, אני לא רואה דרך איך אוכל לעזב את זה, אני מבקש ממך השם, תעזור לי, תקרב אותי אליך, תעשה גם שאוכל לשמור על העינים שלי”.

תעשה לה גם שיעור במשניות, תאמר בכל יום כמה פרקים משניות. בהתחלה אתה לא תבין מה שאתה לומד, כי מלחטא כל כך הרבה בהוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן - מאבדים את המצח. הזוהר הקדוש אומר (עיני פרשת משפטים, דף קי): ”סלוקא דיסודא עד אבא ואמא”, כשפוגמים בבגרות, פוגמים בייסוד - הפגם מגיע עד המוח; מאבדים את כח הרפז וכו', אז תאמר את המלים אפילו בלי להבין. רבנו אומר בפרוש שלא צריכים להבין (שיחות הר"ן, סימן עו), זו העצה להחליץ מהבוץ. רבנו אומר (שם, סימן ט) אפילו אחד שנפל כל כך ועושה עבירות רחמנא לצלן, אפילו אדם כזה גם יכול לחזור על ידי לימוד התורה הקדושה, התורה יכולה להוציא מעברות, ”אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום כף וכף, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד”, אם אדם יעשה לעצמו קביעות ללמוד את התורה הקדושה כל יום - הוא יכול לזכות לצאת מהבוץ ולהיות צדיק גדול, כי כח התורה כל כך גדול שהיא מוציאה את האדם מהרע שלו.

כבר מתכוננים ליום הדין הגדול, ראש השנה, אנחנו נוסעים לאומן אל רבנו ז"ל, אכתב לה על ראש השנה שלנו:

בערב ראש השנה נוהגים אנשי שלומינו ללכת לציון רבנו ז"ל ועושים שם ודוי דברים, מספרים לרבנו כל מה שחטאו מאז שנולדו, כל מה שזוכרים. אומרים בפה את כל העבירות, כך יוצא הרע מהעצמות, מה שנחזק כשעשו את העבירות.

רבנו שמע פעם שאישה צועקת על קבר אביה, ורבנו אמר אז לכתוב (שיחות הר"ן, סימן קנו), ”את שומעת איך האשה בוכה כל כך, אבל אף אחד לא מקשיב לה, אבא שלה בכלל לא כאן, אבל כשבאים לקבר של צדיק זה לא

כָּךְ, הַצְדִּיק בֵּן שָׁם וְהוּא מִקְשִׁיב, כִּי כְּשֶׁצְדִּיק מִסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם זֶה כְּמוֹ אֶחָד שֶׁיּוֹצֵא מִחֶדֶר אֶחָד לְשָׁנָיִם, וְרַבְּנּוּ אָמַר לָהּ: "כְּמוֹ כְּשֶׁאֲנִי יוֹצֵא מִחֶדֶר זֶה וְנִכְנָס לְחֶדֶר אַחֵר וְאֵת תְּצַעֲקִי 'אָבָא' בְּוַדַּאי אֲשַׁמַּע אוֹתָךְ, כָּךְ יִהְיֶה כְּשֶׁאֲסַתְּלִיק מִהָעוֹלָם, כְּשֶׁתְּבוֹאִי לְקַבְּרִי וְתִצְעֲקִי 'אָבָא', אֲשַׁמַּע אוֹתָךְ וְאֶעֱזֹר לָךְ".
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.
כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

אל תלביש לבניך הבחורים חליפות קצרות

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פְּרֻשֵׁת כִּי תֵצֵא, ח' אֵלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ד
יְקִירֵי אֱהוּבֵי ... גְרוּ יְאִיר

אל תלביש לבניך הבחורים חליפות קצרות, רבנו אומר (חיי מוהב"ן, סימן תכב) שלא ילבשו בגדים שלובשים בגרמניה, הפונה לחליפות קצרות, וכשמשׁיח יבוא יענישו את אלו שמתלבשים כמו הגוים.
בפרט שאתה לומד עם הילדים שלך זוהר הקדוש, אתה צריך לראות שהם ילבשו בגדים ארכים, לא קצרים.
השם יעזור שתצליח בכל הענינים.
כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

אל תציק לאשתך על הצניעות שלה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פְּרֻשֵׁת כִּי תֵצֵא, ט' אֵלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ד
לְכַבֹּד ... גְרוּ יְאִיר

אל תציק לאשתך על הצניעות שלה, אל תעשה צחוק מהדרך העדינה שלה, אל תזלזל במנהגיה הטובים, כי אין זפה יותר, אין טוב יותר - מאשה עדינה וכשרה, אמא מסורה לילדים.

תודה להשם יתברך שאתה נשוי, ותודה להשם יתברך על העדינות והצניעות; זו המתנה הכי יפה של השם יתברך. "ממשבצות זהב לבושה", אשה עדינה זה יפה יותר מבגדי הזהב הכי יפים (תהילים מה, יד).

אתה עוד תודה בדרך, יעברו השנים הרותחות, אתה תודה כל כך להשם יתברך שאשתך יראת שמים, יש לה טלפון כשר, היא תמימה וטהורה.

מתכוננים כבר ליום הדין הגדול ראש השנה, אנחנו נוסעים לאומן אל רבינו ז"ל, אכתב לך על ראש השנה שלנו:

אנשי שלומינו נוהגים לצום בערב ראש השנה עד חצות, כפי שנפסק בשלחן ערוך (אורח חיים סימן תקפא, סעיף ב): "נוהגים להתענות בערב ראש השנה". הולכים לציון ומבקשים על שנה טובה לעצמנו, למשפחה ולכל עם ישראל.

היום בערב יש את השיעור השבועי, חשוב שתבוא לשיעור ותבקש מהשם יתברך שתקבל מה שמדברים, שלא תחשוב שאתה יותר חכם.

השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

כתיבה וחתימה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

לפחות פעם בשבוע להתחזק עם העצות של רבינו

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת כי תצא, ט' אלול, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד ... נרו יאיר

אתמול הייתי בקרית ברסלב, הייתי בבית פיגא, בתלמוד תורה ובשיבה; מה אומר לך, אשרינו שזכינו, יש לנו מוסדות נפלאים. נזכרתי מה מוהרא"ש אמר לנו כמה וכמה פעמים: "אין לנו מה להתבייש עם המוסד שלנו מאף אחד".

שמחתי שיכולתי להיות עם הבחורים בשיבה, יש לנו כבר היום שלושה ישיבות; בירושלים עיר הקודש, בקרית ברסלב ליפערטי ובוויליאמסבורג. מסרתי שיעור בדרך הגמרא לבחורים, כי ממש הולך לי בחיים להתדיר

בתלמידים את הענין של ללמוד בכל יום גמרא, שלא יעבור יום בלי לימוד גמרא, לכל הפחות דף אחד.

הייתי במשרדי המוסד, ספרתי לצות העובדים, הראתי להם את הצ'ק של מעל שלוששים אלף דולר שהגיע בדואר. בכיתי מאד אל השם יתברך שייעזר לי שאוכל לשלם לצות במוסדות, והשם יתברך עשה נס, מישהו שלח סכום גדול בדואר. הפספס הגיע בלי שם (במשך כל החרף הגיע בכל חודש מאותו חשבון, צדקה, שאי אפשר לבדוק את השם), אני לא יודע מי זה, אין לי למי להגיד תודה, רק להשם יתברך, ואני אומר כל היום: "תודה השם שאתה לא נותן לי לפול, תודה השם שאנחנו יכולים לחנך את ילדינו עם אמונה טהורה ופשוטה ועם אמונת צדיקים, תודה השם שהילדים שלנו לא צריכים לעבור עכשו לפני אומן בזיונות מהתלמוד תורה שהם נוסעים לאומן, תודה השם על הכל".

ברצוני לבקש ממך מאד שתבוא לשיעור, חייבים לבוא לפחות פעם בשבוע להתחזק עם העצות, החיזוק והשכל של רבינו, כי אם לא - נרדמים ועלולים חס ושלום לישון את כל השבעים שנה. בא לשיעור, רבנו יעיר אותך שתתחיל שוב את השיעורים בסדרן שלך, חומש, משניות, גמרא, הלכה ואגדה; רק זה נשאר מהאדם.

היום בבקר אני שומע בבית הכנסת שאנשים נסערים, יהודי, יהודי טוב לב, הוא היה בחברת הצלה, עסק בחסד - פשוט לא קם; כשלא חיים עם המחשבה שיום אחד הולכים לעזב את העולם נהיים כל כך חסרי אונים ומבלבלים כששומעים כאלה מקרים, אבל כשחיים עם המחשבה של התכלית - אזי מתכווננים בכל יום עם תורה, עם תפילה, עם מעשים טובים; יודעים שיום אחד יצטרכו לחזור אל השם יתברך.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

בְּחֶשְׁבוֹן הַזִּכְיוֹת לְהֵבִיא אֶת מְשִׁיחַ, מְחַשְׁבִּים רַק אֶת הַחֹסֶד

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרֻשֶׁת כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ד

לְכַבֹּד ... גֵּרוֹ זְאִיר, קָרִית בְּרֶסֶלֶב

רֵאשִׁית יִישָׁר כַּח גְּדוּל עַל הַשְּׂכִירוֹת בְּכָל חוֹדֶשׁ לַיִשִּׁיבָה, וְגַם לְבַתִּי
הַכְּנֻסֶת שְׂאֵתָה ׀ ... מְכַסִּים בְּכָל חוֹדֶשׁ; אַתֶּם מְאֹד עוֹזְרִים לִי, וַיֵּשׁ לָכֵם חֶלֶק
בְּכָל הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים שְׂיוֹצְאִים מִהַמְּקוֹם הַזֶּה.

הֵייתִי בְּקָרְיָה בְּבֵית פִּיגָא, נִגְשָׁה אֵלַי מוֹרָה וּבְכַתָּה בְּשֶׁקֶט שְׂאִין לָהֶם
כְּלוּם בְּבֵית, הֵם כָּבָר אוֹכְלִים כְּמָה שְׁבוּעוֹת קוֹרְנֶפֶלְקֶס עִם חָלֶב, אִין גַּם כֶּסֶף
לְבַגְדִים, נַעֲלִים וְכדוּמָה, שְׂאֵלְתִי אוֹתָהּ לָמָּה הִיא לֹא נִרְשְׁמַת לְקַצְבָּאוֹת
מִהַמְּדִינָה, הִרְשׁוּיֹת מְחֻלְקוֹת לְמִשְׁפָּחוֹת עִם הַכְּנֻסָה נְמוּכָה שְׂלֹא יְכוּלִים
לְכַסּוֹת אֶת הַהוֹצָאוֹת - תְּלוּשֵׁי מְזוֹן, הִיא אוֹמְרַת שֶׁהֵם לֹא יוֹדְעִים אִיךְ עוֹשִׂים
אֶת זֶה.

בְּרִצּוֹנִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ ... יְקִירִי, תַּעֲזֹר לְמִשְׁפָּחוֹת שְׂלֹא מַצְלִיחוֹת לְכַסּוֹת אֶת
הַהוֹצָאוֹת וְחִיּוֹת בְּצַמְצוֹם - שְׂיוֹכְלוּ לְהַנּוֹת מִהַקַּצְבָּאוֹת מִהַעִירֶיךָ. אֵל תִּמְתִּין
שְׂיִבֹאוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, אַתָּה צְרִיךְ לְרַחֵרַח מִי הֵם הַעֲנִיִּים בְּנֵי טוֹבִים, שֶׁהֵם מְאֹד
עֲדִינִים, הַטֹּבֵעַ שְׁלָהֶם הוּא לֹא לְבַקֵּשׁ וְלֹא לְנַצֵּל, הֵם מִתְבַּיְשִׁים, תִּרְאֶה לְעֶזְרוֹר
לָהֶם עִם הַסִּיּוּעַ בְּמְזוֹן, וְעִם הַסִּיּוּעַ בְּתִשְׁלוּם חֲמוּם וְחִשְׁמֵל, וְכֵן הִלָּאָה.

הַיּוֹם בְּעַקְבֵּתָא דְמְשִׁיחָא - כְּשֶׁמְחַשְׁבִּים בְּשָׂמִים אֶת הַזִּכְיוֹת לְהֵבִיא אֶת
מְשִׁיחַ - מְחַשְׁבִּים רַק אֶת חֹסֶד; רַק זֶה יָבִיא אֶת הַגְּאוּלָּה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הַעֲנִיִּים.

כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שְׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

לְרַגֵּל יוֹם הַהוֹלָדָת, לְכַבֵּד יוֹתֵר אֶת הַהוֹרִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרֻשֶׁת כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ד

... תַּחֲזִי, תְּלַמִּידַת בֵּית פִּיגָא

קַבְּלִתִּי אֶת הַמְּכַתֵּב.

אני שמח לשמוע שאתם מרוצים בבית פיגא, אתם נהנים מהמורה, אתם קונים הרבה דברים טובים.

על השאלה אם מתר לתרגם את המלים בתפלת שמונה עשרה, או שאסור פי זה הפסק; התשובה היא כן, מתר לכם לומר את המלים ואחר כך את הפרוש, אתם יכולים להגיד: "סלח לנו אבינו כי חטאנו, תסלח לי חטאתי", או, "רפאנו השם ונרפא, תרפא אותי השם"; היו צדיקים שהיו מתפללים כך, זה לא הפסק.

תקבלו על עצמכם לרגל יום הולדתכם לכבוד יותר את ההורים, אף פעם לא להתנכח עם אבא ואמא, ובנדאי שלא להתחצף.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

תדבר עם הילדים שלך על קדשת הברית

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת כי תצא, 'אלול, שנת ה'תשפ"ד לכבוד ... גרו יאיר

תעשה סעודות שבת יפות עם המשפחה שלך; בפעם היחידה בשבוע שהאבא יושב עם הילדים, צריכים לנצל את הזמן לחנוך הבנים והבנות, לדבר אתם, לשוחח אתם, להחדיר בהם מדות טובות ויראת שמים.

תזהר ממה שרבנו מדבר (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן א), מקנאת המלאכים; בסעודות השבת יש קנאה חזקה מהמלאכים, הם מאד מקנאים בסעודות היפות שלנו, והם מנסים להפיל את האדם לכעס ומחלוקות, ומזה נגרמות מריבות בסעודות השבת, מקנאת המלאכים שלא מפרגנים לאדם את הדבקות שלו בהשם יתברך.

אחי האהוב תזהר מאד לא לכעוס, תעצם את עיניך בכטול להשם יתברך, תשיר זמירות עם געגועים להשם יתברך, תשפח מהכל, תשפח מקל מה שסביבך, כך תזכה שהשכינה הקדושה תהיה בשלחן השבת שלך.

תְּדַבֵּר עִם הַיְלָדִים שְׁלָךְ עַל קִדְשַׁת הַבְּרִית, מִנַּח חוֹב עַל הַהוֹרִים לְדַבֵּר עִם הַיְלָדִים שֶׁהֵם חֵס וְשְׁלוֹם לֹא יִפְלוּ לַיַּדִּי מִנְּנָלִים, לֹא יוֹדְעִים בְּכֻלָּל מַה קוֹרָה; לֹא שֶׁיֵּךְ לַעֲקֹב אַחֲרֵי הַיְלָדִים עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת, מַה כֵּן? צְרִיכִים לְדַבֵּר אִתָּם, לְהַגִּיד לָהֶם כְּדֵי שֶׁהֵם יִדְעוּ עַל קִדְשַׁת הַבְּרִית, שְׂלֵא יִגְעוּ בְּאוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ וְלֹא יִסְתַּכְּלוּ עַל אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ, וְאִם חֵס וְשְׁלוֹם אָדָם זֶר רוֹצֵה לְגַעַת אוֹ אוֹמֵר לוֹ לְגַעַת אֲצִלוּ - שְׂיִבְרַח וְלֹא יִפְחַד לְסַפֵּר, כִּי יִהְיֶה לוֹ טוֹב. קִשָּׁה לְדַבֵּר עַל הָעֲנָנִין הַזֶּה, אֲבָל כְּשֶׁלֹּא מְדַבְּרִים וְהַיְלָדִים נוֹפְלִים קֶרְבָּן לַיַּדִּי מִנְּנָל - אִתָּה לֹא רוֹצֵה לְחַשֵּׁב כַּמָּה קִשָּׁה זֶה יִהְיֶה.

כְּבָר מִתְּכַוְּנִים לַיּוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים לְאוֹמֵן אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, אֲכַתְּבֶה לָךְ מִהַהֲנֵהגוֹת אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ:

בְּעָרֵב רֹאשׁ הַשָּׁנָה נוֹהֲגִים לְתֵת פְּדִיּוֹן נֶפֶשׁ, רַבֵּנוּ אָמַר (שיחות ה'ר"ן, סימן ריד), "בְּעָרֵב רֹאשׁ הַשָּׁנָה טוֹב לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן נֶפֶשׁ", עוֹד אָמַר רַבֵּנוּ (ח"י מוֹהַר"ן, סימן תקלט): "טוֹב מְאֹד לְתֵן בְּכָל עֵת עַל פְּדִיוֹנוֹת לְצַדִּיקִים, וְאִפְּלוּ שְׂלֵא בְּעֵת צָרָה חֵס וְשְׁלוֹם", רוֹאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, וְרַבֵּנוּ אָמַר שְׂיִהוּדֵי הוֹנְגְרִיָּה נוֹתְנִים הַרְבֵּה פְּדִיוֹנוֹת לְצַדִּיקִים, לְכֵן הֵם תְּמִיד רוֹאִים נְסִים, הֵם רוֹאִים יְשׁוּעוֹת. שְׁבַת שְׁלוֹם, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה.

...

תְּרוּץ אֶחָד יֵשׁ; אִם רַבֵּנוּ אוֹמֵר לְבוֹא, בָּאִים

בְּעֵזְרַת ה' יִתְּבַרְךָ - יוֹם א' פְּרִשַׁת כִּי תְּבוֹא לְאוֹמֵן, י"ב אֱלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ד לְכַבּוֹד ... גְּרוּ יְאִיר

רַבִּי נֶחֱזֵן, בְּמִכְתָּבִים, בְּתַאֲרִיכִים שֶׁל פְּרִשַׁת כִּי תְּבוֹא - כּוֹתֵב: "לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא לְאוֹמֵן", כִּי כְּבָר מִתְּכַוְּנִים לְנִסְיָה הַגְּדוֹלָה אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, כָּל אֶחָד שׁוֹבֵר אֶת הַקְּשָׁיִים שְׁלוֹ שְׂרוּצִים לְמַנוּעַ אֶת הַנְּסִיָּה שְׁלוֹ אֶל רַבֵּנוּ. כְּפִי שְׂרַבִּי יִצְחָק בְּרִיִּיטֵעַר זְכָרוֹנוֹ לְבְרָכָה שֶׁר בְּנִגּוֹן שִׁיר יְדִידוֹת: "שׁוֹמְרִים זֹאת תְּלַמִּידֵינוּ, מְדֵי שָׁנָה בְּשָׁנָה לְהַתְּרָאוֹת לְפָנָיו, שׁוֹבְרִים עַל זֶה מְנִיעוֹת עֲצוֹמוֹת, כִּי זֶה תְּקוּנָם הַמִּיחָד לְפָנָי יוֹדֵעַ תְּעִלּוּמוֹת".

תְּדַלַּג עַל הַבְּלִבּוּלִים שְׁלֶךָ, אֵין תְּרוּצִים עַל הַקְּשִׁיּוֹת שְׁלֶךָ. רַבְּנוּ אָמַר בְּפִרוּשׁ (חיי מוהר"ן, סימן תו), לְגַבֵּי הַנְּסִיעָה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה: "יְהִיָּה עוֹד קְשִׁיא", כִּי רַק כֶּף אֶפְשָׁר לְבוֹא; עִם עוֹד קְשִׁיא וְעוֹד קְשִׁיא, וְתֵרוּץ אֶחָד יֵשׁ, שְׂרַבְּנוּ אוֹמֵר (שם, סימן תג): "הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכַּל, וְהִיא פְּלֵא אֶצְלִי, מֵאַחַר שֶׁהַמְּקַרְבִּים שְׁלִי מֵאַמִּינִים לִי, וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּקַרְבִּים אֵלַי, שֶׁיְהִיּוּ כָּלֵם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִישׁ לֹא יַעֲדֵר, כִּי כָּל עֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוּז, שְׁכַל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ, וּמְקַרֵּב אֵלָיו, יְהִיָּה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ, לֹא יַחֲסֵר אִישׁ, וּמִי שֶׁזֹּכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, רְאוּי לוֹ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, אֲכָלוּ מַעֲדָנִים וּשְׂתוּ מִמֵּתִקִּים, כִּי חֲדוֹת ה' הִיא מְעֻזָּכֶם", עֵיין שָׁם.

כְּכַר מִתְכוּנְנִים לְיוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל, רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים לְאוּמָן אֶל רַבֵּינוּ ז"ל, אֶכְתֹּב לָךְ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלָנוּ:

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲנַחְנוּ לוֹבְשִׁים לָכֵן; תִּאָּרוֹז לָךְ קַפּוּטָה לְכָנָה אוֹ קִיטָל לְכֵן. טוֹב גַּם לְבוֹא אֶל רַבֵּינוּ עִם בְּגָדִים חֲדָשִׁים; חֲלֻצָה חֲדָשָׁה, הַלְּבָשָׁה תַּחְתּוֹנָה חֲדָשָׁה, וְטִלִּית קָטָן חֲדָשָׁה וְכִיפָה חֲדָשָׁה. מוהר"א"ש נֶהַג כֵּן, וְכֵן אֲנִי נוֹהֵג.

תֵּרוּץ אֶחָד יֵשׁ, אִם רַבְּנוּ אוֹמֵר לְבוֹא – בָּאִים.

הַשָּׁם יַעֲזֹר שֶׁתִּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה.

...

עִם עַקְשָׁנוֹת דְּקֻדְשָׁה מְגִיעִים לְדַבְּרִים מְאֹד יָפִים

בְּעֻזַּת ה' יִתְבָּרֵךְ – יוֹם א' פְּרֻשַׁת כִּי תְּבוֹא לְאוּמָן, י"ב אֱלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ד

לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

בְּשִׁבְתְּ בִּישִׁיבָה הָיָה יָפָה מְאֹד, שִׁבְתְּ עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִינוּ הִיא מְעִין עוֹלָם

הַבֵּא.

בְּשִׁבְתְּ בְּבִקְרָ לְמִדְּנוּ אֶת הַסְּפוּר שֶׁל הַחֶכֶם וְהַתָּם (סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ט),

רַבְּנוּ מִסְפֵּר שֶׁהַהוֹרִים שֶׁל שְׁנֵי הַיְלָדִים אֲבָדוּ אֶת כְּסָפָם; דְּבַרְנוּ כַּמָּה צְרוּת יֵשׁ

לְאֲנָשִׁים מִכֶּסֶף, וְעֵדִין רוֹדְפִים אַחֲרֵי זֶה, וְהַדָּרֵךְ הַיְחִידָה לְהַנְצִל מִתַּאֲוַת מָמוֹן - היא על ידי הצדיק.

כְּמוֹ כֵן הַתְּחִלָּה מְאֹד עִם הַלְשׁוֹן שָׂרְבְנוֹ אוֹמֵר (שם): "וְדַרְךְ הַמְּשָׁרְתִים, שֶׁבִּתְחִלָּה צְרִיכִים לְהִשְׁכַּר בְּפָחוֹת וּלְעֲשׂוֹת עֲבוּדוֹת כְּבֹדוֹת וְאַחַר כֵּן בְּאִים לְמַעֲלוֹת הַמְּשָׁרְתִים הַגְּדוֹלִים"; שָׁזָה מְדַבֵּר גַּם בְּרוּחַנִיּוֹת, בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם בְּבַחֲיִנַת מְאֹד קָשָׁה, בְּבַחֲיִנַת מְשָׁרֵת פְּשׁוּט, בְּקִשֵׁי מִצְּלִיחִים לְעֲשׂוֹת מִשְׁהוּ, בְּבַחֲיִנַת שְׂמֻקְבָּלִים פָּחוֹת שְׂכָר, וּבְכָל זֹאת אִם מַחֲזִיקִים מִצְּמֵד, מִמְּשִׁיכִים לְעֲשׂוֹת, לֹא עוֹזְבִים, לֹא מִתְאַשִּׁים - זוּכִים לְהַפְּךָ לְמְשָׁרֵת גְּדוֹל.

כְּשִׁיּוֹדְעִים אֶת הַהִקְדָּמָה הַזֹּאת בְּחַיִּים, יוֹדְעִים שֶׁכֵּן זֶה הוֹלֵךְ, כֵּן מְרַגִּישִׁים, וְכָל הַצְּדִיקִים שֶׁזָּכוּ לְהַגִּיעַ לְדַרְגוֹתֵיהֶם - הֵיוּ קוֹדֵם בְּבַחֲיִנַת מְשָׁרֵת פְּשׁוּט, וּבְעַקְשָׁנוֹת דְּקִדְשָׁה הֵם הַגִּיעוּ לְדַרְגוֹתֵיהֶם - אֲזִי גַם יְכוּלִים לְהַגִּיעַ לְדַבְרִים יָפִים מְאֹד.

בְּשִׁבְתָּ בְּסַעֲוָדָה שְׁלִישִׁית לְמִדְּנוּ שִׁיחוֹת הַר"ן (סימן רלב), שָׂרְבְנוֹ אוֹמֵר שֵׁם: "הָעֵקֶר הוּא הַדְּבוּר"; לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיּוּכְלוּ לְהֵיוֹת יְהוּדִים כְּשָׂרִים, "שֶׁעַל יְדֵי הַדְּבוּר יְכוּלִין לְכַבֵּשׁ הַכָּל וּלְנַצֵּחַ כָּל הַמְּלַחְמוֹת, אֲף עַל פִּי שִׁיּוּכְלוּ לְהַתְּבוֹדֵד בְּמַחְשָׁבָה, אֲבָל הָעֵקֶר הוּא הַדְּבוּר". דְּבַרְנוּ עַל מַה שֶׁהַתּוֹרָה אוֹמֶרֶת (דְּבָרִים כ"א, י): "כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה עַל אוֹיְבֶיךָ", כְּשֶׁתֵּצֵא לְהִלָּחֵם עִם אוֹיְבֶיךָ, הַפְּנִיָה לְסַמ"ךְ מ"ם וְכַת דִּילִיָּה שֶׁהֵם הָאוֹיְבִים הַכִּי גְדוֹלִים שֶׁל הָאָדָם, תִּשְׁתַּמֵּשׂ עִם הָעֲצוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁגָּלוּ לָנו אִיךְ אֶפְשָׁר לְנַצֵּחַ, עַל יְדֵי שְׂמֻשְׁתֵּמְשִׁים עִם הַפָּה, עַל יְדֵי הַדְּבוּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְנִבְּנוֹ אוֹמֵר (שִׁיחוֹת הַר"ן, שם): "לְעַנְיָן מַה שֶׁקָּשָׁה עַל הָאָדָם לְדַבֵּר לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אוֹ לְפָנֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים מַה שֶׁכָּלְבוּ, וְכָל זֶה מִחֲמַת בּוֹשָׁה וְכִבְדוֹת שָׁלוּ, שֶׁאֵין לוֹ עֲזוֹת דְּקִדְשָׁה, בְּוַדָּאִי הוּא שְׁטוּת גְּדוֹל, כִּי הֲלֹא הוּא רוֹצֵה לְכַבֵּשׁ בְּדְבוּרוֹ מְלַחְמָה חֲזָקָה שֶׁהוּא מְלַחְמַת הַיָּצָר, וְעֵכָשׁוּ כְּשֶׁהוּא סְמוּךְ לְדַבֵּר וּלְכַבֵּשׁ וּלְשַׁבֵּר חוֹמוֹת וּלְפַתֵּחַ שְׁעָרִים עַל יְדֵי הַדְּבוּר, וּבְשִׁבְלֵי מְנִיעָה קָלָה מִחֲלִישׁוֹת דַּעְתוֹ וְכִיּוֹצֵא יִמְנַע חֵס וְשָׁלוֹם מִלְּדַבֵּר, כִּי הֲלֹא הַמְּנִיעָה הַזֹּאת נִחְשָׁבֶת לְסִתְיָמָה שֶׁל קוֹרֵי עַפְבִּישׁ כְּנֶגֶד הַחוֹמוֹת שֶׁרוֹצֵה לְשַׁבֵּר בְּדְבוּרוֹ", מַה שֶׁקָּשָׁה כָּל כֵּן לְהַשִּׁיחַ אֶת הַלֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְגַם שֶׁכָּל כֵּן קָשָׁה לְסַפֵּר לְצְדִיקִים אֶת כָּל הַקְּשָׁיִים

שְׁעוֹבְרִים, זֶה כָּל כֶּף קָשָׁה וְכִזָּה בְּזִיוֹן, אֵין לְאָדָם אֶת הָאִמֶץ שְׁצָרִיכִים כְּשֶׁרוֹצִים לְזָכוֹת לְקַדְשָׁה, זֹו שְׁטוֹת גְּדוּלָה, כִּי אִם הוּא רוֹצֵה לְנַצַּח אֶת הַיָּצֵר הָרַע, וְעַל יְדֵי שְׁיִשׁוּחַח וַיִּבְקֶשׂ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְעַל יְדֵי שְׁיַדְבֵּר עִם צַדִּיקִים - הוּא יוֹכֵל לְנַצַּח אוֹתָם, וְעַכְשָׁיו כְּשֶׁהוּא כָּבֵר קָרוֹב כָּל כֶּף, הוּא כָּבֵר עוֹמֵד לְשִׁבֵר אֶת הַחוֹמוֹת הַחֲזוֹקוֹת וְלִפְתָּח אֶת הַשְּׁעָרִים, שְׁיִמְנַע? זֶה כְּמוֹ גְבוּר שְׁכּוֹבֵשׁ מִבְּצָרִים עֲנֻקִים וְכִשֶׁהוּא רוֹאֵה עַל הַשָּׁעַר קוֹרֵי עֲכָבִישׁ, וְהוּא חוֹזֵר לְאַחֲרָיו - זֹו טְפָשׁוֹת, כֶּף גַּם כְּשֶׁרוֹצִים לְזָכוֹת לֵהִיּוֹת צַדִּיק וְנִמְנָעִים מִלְּהִתְבּוֹדֵד; כִּי עֵיקַר הַנְּצַחוֹן הוּא עַל יְדֵי הַדְּבּוּר.

הַיּוֹם בִּבְקָר הַיִּיְתִי בְּאֵהֶל לְהִתְפַּלֵּל, לְקַחְתִּי אִתִּי אֶת הַיְלָדִים שְׁלִי לְהִתְפַּלֵּל עַל שָׁנָה טוֹבָה. אֲמַרְתִּי אֶת יוֹם הַתְּהִלִּים וְהַתְּבוּדָדָתִי, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם יְכוֹלְתִּי לְשַׁפּוֹךְ קֶצֶת אֶת הַלֵּב.

אִם אַתָּה נִשְׁאָר כְּאֵן הַשָּׁנָה, אַתָּה לֹא יְכוֹל לְנַסֵּעַ לְאוֹמֵן - בְּבִקְשָׁה תוֹדִיעַ לִי, כִּי אֲנִי מְאֹד רוֹצֵה לְהִשְׁאִיר מְנִינַן בְּקִרְיָה, אֲנִי כָּל כֶּף רוֹצֵה שְׁיִהְיֶה אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת וְתִקְיעַת שׁוֹפָר בְּקִרְיָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנֻנִים.

כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

אִם נֹאֵהֵב זֶה אֶת זֶה, נִרְאֶה יְשׁוּעוֹת

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פְּרֻשֵׁת כִּי תְבוּא לְאוֹמֵן, י"ג אֱלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ד
לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

הַשְּׁבוּעַ יֵשׁ לָנוּ בְּפִרְשָׁה אֶת פְּרֻשֵׁת הַבְּפוּרִים, זֹו הַמְצָוָה שֶׁל הַכֶּרֶת הַטוֹב, זֹו הַמְדָּה הַכִּי יָפֵה, וְאִם מוֹהֲרָא"ש נִתֵּן לָנוּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה - אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהַפִּיר טוֹב וְלְהַחֲזִיר לְמוֹהֲרָא"ש מֵה שֶׁהוּא מִבְּקֶשׁ.

מוֹהֲרָא"ש מִבְּקֶשׁ בְּצוּאָה דְּבָר אַחַד; שְׁלֵא נָרִיב, שְׁלֵא יִהְיֶה לָנוּ עֶסֶק עִם מַחְלָקָת, שְׂרַק נֹאֵהֵב זֶה אֶת זֶה, כִּי זֶה הַמְּפָתַח לְהַפְלֵל, הַהֲצַלְחָה שְׁלָנוּ תְלוּיָה רַק בְּדָבָר הַיְחִיד הַזֶּה; אִם הָאֵהֵבָה תִּשְׁאָר בִּינֵינוּ, כָּל זְמַן שֶׁנִּפְרָגַן זֶה לְזֶה

ונאהב זה את זה - תהיה לנו הצלחה אדירה, אנחנו גם נמשיך להרגיש טעם בהתקרבות לרבנו, אפשר להרגיש שרבנו אתנו, אבל רק כאשר האהבה תמשיך; חס וחלילה אם יצליח לסמ"ך מ"ם לגרם קנאה ושנאה בינינו - אזי הקהלה, המוסד והחבורה היפה תתמוטט, היה לא תהיה, וכבר לא ירגישו את הטעם המתוק של התקרבות לצדיק, כי (בראשית מט, ו): "בקהלם אל תחד כבדי", הצדיק עוזב כשרבים ושונאים זה את זה.

כבר מתכוננים ליום הדין הגדול ראש השנה, רבינו לא מקבל בעלי מחלקת, ואם הכאיבו למישהו, בזו מישהו - לא עוזר כלום; לא עוזר על זה תיקון הפללי עד שמפיסים אותו, אשרי מי שמרבה שלום.

אם נאהב זה את זה - אנחנו נראה ישועות בכל מה שאנחנו מצפים. מוהרא"ש מביא הרבה מאד פעמים את הספור, שהצדיק הקדוש רבי ר' זושא זכותו יגן עלינו שאל פעם את אחיו הצדיק הקדוש רבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו: "במה זכית שרואים אצלך כאלה מופתים גדולים?" אמר הצדיק הקדוש רבי אלימלך: "אחי, הכנסתי אהבה חזקה בין תלמידי, מאד אוהבים אחד את השני ומדברים יפה אחד לשני".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

לכבוד השנה החדשה, להסתפר אחרי החתונה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תבוא לאומן, ט"ו אלול, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד ... נרו יאיר

אני מאד רוצה שכל נשות קהלתנו - יורידו את שער הראש. מוהרא"ש בנה את הקהלה, וזה היה אצלו מהיסודות החזקים, שירידו את שער הראש אחרי החתונה; אז צריכים לצית לו.

הזוהר הקדוש כותב מאד בחרופות, כשאשה משאירה את השער שלה - יהיו בבית דחקות ועניות, יתקשו מאד עם הילדים. הזוהר הקדוש אומר

(נשא קכה): 'תונבא ליתי', קללה תבוא, 'על ההוא בר נש', על האדם, 'דשבק לאנתתיה', שמרשה לאשתו, 'דתתחזי משערא דרישה לבר', שיראו את שערות ראשה. 'ודא הוא חד מאינון צניעותא דביתה', וזה מהיסודות של בית יהודי, שלא יראו את השערות של האשה. 'ואתתא דאפיקת משערא דרישה לבר', ואשה שהולכת בגלוי ראש, 'לאתתקנא ביה', כדי להתיפות, 'גרים מסכנותא לביתא', היא גורמת שתהיה עניות בבית, 'וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדרא', וגורמת שילדיה לא יצליחו ולא יהיו חשובים. 'וגרים מלה אחרא דשריא בביתא', כמו כן היא גורמת שהסמ"ך מ"ם והלא טוב יהיו אצלה בבית. 'מאן גרים דא', מי גורם לכל זה? 'ההוא שערא דאתחזי מרישה לבר', האישה שרואים את שערות ראשה.

לכבוד השנה החדשה שיקבלו את הדבר הזה בצניעות, מוהרא"ש זכרונו לברכה תמיד היה אומר: "היה אפשר לחסוך הרבה צרות ויסורים בגלל מעט השער הזה, אבל מה לעשות שאנשים מעדיפים לסבול מאשר להסתפר". יש שאומרים שעדיף שילבשו מטפחת וישאירו את השער מאשר לחבש פאה, אבל כל הצדיקים מהדור הקודם אמרו: "עדיף לחבש פאה ולהסתפר, מאשר לחבש עשר מטפחות ולהשאר עם השער".

אנחנו נוסעים לאומן אל רבנו ז"ל, אכתב לה על ראש השנה שלנו: בהזדמנות הראשונה שיכולים - הולכים לציון (אם אפשר ללכת קודם למקנה - מה טוב ומה נעים). הולכים לציון עם כבוד, לבושים בדרך ארץ כמו שראוי. נותנים פרוטה לצדקה לזכות רבנו נחמן בן פיגא ואומרים את עשרת מזמורי התהלים [מזמור טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ], ואחרי אמירת התקון הפללי אנחנו אומרים את התפילה של רבי נתן. מוהרא"ש אומר, התקון הפללי הוא הנתוח, רבנו עושה נתוח להוציא את הדמים הרעים, את העבירות, והתפלה של רבי נתן רוחצת את הדם והמגלה. בציון לא אוכלים ולא שותים, הציון הוא לא מקום לבלוי וכו'; הציון הוא קודש קדשים, צריכים לשמור עליו בכבוד הכי גדול. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה.

...

תְּקַנָּה מִתְּנָה יָפָה לְאַשְׁתָּף שֶׁהִיא שׁוֹלַחַת אוֹתָךְ לְאוֹמֵן

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת כִּי תבוא לְאוֹמֵן, ט"ז אֱלוֹל, שְׁנַת ה'תשפ"ד
לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

בֹּא אֶל רַבְּנוּ עִם זְכוּת, לְזָכוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֹזֵר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.
הַמְּפִיְצִים הֵם בְּמִקּוֹם הָרֵאשׁוֹן אֲצֵל רַבְּנוּ; זֶה מֵה שֶׁרַבְּנוּ רוֹצֵה מְאֹתָנוּ, שֶׁנִּפְעַל
בְּשָׂבִיל עִם יִשְׂרָאֵל.

אֵתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר לְעֶצְמָךְ אֶת הַזְּכוּת שֶׁלְּךָ לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים; אֲצֵל
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ חָשׁוּב מְאֹד יְהוּדֵי שֶׁמְּחַזֵּיר נְשׂוֹמוֹת תּוֹעוֹת אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ (תְּרוּמָה קכח): "תָּא חֲזִי, כָּל מֵאן דְּאֶחִיד בִּיָּדָא דְחִיִּיבָא
וְאִשְׁתְּדַל בֵּיה, לְמִשְׁבַּק אֶרְחָא בִּישָׂא", בֹּא וּרְאֵה, אוֹמֵר הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ: אָדָם
שֶׁמְּחַזֵּיר אֲנָשִׁים חוֹטְאִים לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, "אִיהוּ אִסְתַּלֵּק בְּתַלַּת סְלוּקִין,
מֵה דְלֹא אִסְתַּלֵּק הָכִי בַר נֶשׁ אַחְרָא. גְּרִים לְאִכְפֵּיִיא סְטְרָא אַחְרָא, וְגָרִים
דְּאִסְתַּלֵּק קוֹדֶשָׁא בְּרוּךְ הוּא בִּיקְרִיָּה וְגָרִים לְקִיִּימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהָ לְעִילָא
וְתַתָּא", הָאָדָם הַזֶּה זֹכֶה לְעֵלוֹת לְמִקּוֹם שְׂאָף אָדָם לֹא זֹכֶה; הָאָדָם הַזֶּה
מְסַלֵּק טְמֵאָה מִהָעוֹלָם וְהָאָדָם הַזֶּה גוֹרֵם שְׂשֻׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִתְקַדֵּשׁ בְּעוֹלָם, וְהָאָדָם הַזֶּה גוֹרֵם שֶׁכָּל הָעוֹלָמוֹת עוֹמְדִים בְּזָכוֹתוֹ. "וְזָכִי
לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי", הוּא זֹכֶה לְרְאוֹת בָּנִים וּבְנֵי בָנִים, "וְזָכִי בְּהֵאֵי עֲלָמָא,
וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי", וְהוּא זֹכֶה לְכָל טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, "כָּל
מְאָרֵי דִינִין, לֹא יִכְלִין לְמִידֵן לִיה, בְּהֵאֵי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי", אֵף אֶחָד לֹא
יָכוֹל הֲרַע לוֹ לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, "עָאֵל בְּתַרְסֵר תַּרְעֵי, וְלִית
מֵאן דִּימְחֵי בִידֵיה", הוּא נִכְנָס לְשְׁלוֹשָׁה עֶשֶׂר שְׁעָרֵי הַרְחָמִים, וְאֵף אֶחָד לֹא
יָכוֹל לְעַצֵּר בְּעֵדוֹ.

אֲנַחְנוּ כְּבָר נוֹסְעִים לְאוֹמֵן, תְּקַנָּה מִתְּנָה יָפָה לְאַשְׁתָּף שֶׁהִיא שׁוֹלַחַת אוֹתָךְ
לְאוֹמֵן, הִיא לֹא עוֹשֶׂה לָךְ אֶת הַמְּנוֹת כְּמוֹ אֲצֵל אַחֲרִים. מוֹהֲרָא"ש אָמַר לִי -

כְּשֶׁנִּסְעָתִי בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה לְאוֹמֵן רֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁנַת תשס"ו - שְׁאַקְנֶה מִתְּנָה יָפֶה לְאִשְׁתִּי עַל שֶׁהִיא לֹא מוֹנַעַת מִמְּנִי אֶת הַנְּסִיעָה.

קִח אֶתְךָ שְׁמִירָה לְדָרְךָ, קִח אֶתְךָ סְפָרִים לְמַפִּיצִים. תִּתְקַשֵּׁר לְקֶרֶן הַדְּפֹסָה לְבַקֵּשׁ חֲבִילַת סְפָרִים לְקַחַת לְאוֹמֵן, הַסְּפָרִים שְׁלוֹקָחִים בְּשִׁבְלֵי הַפָּצָה - הֵם שְׁמִירָה שֶׁהַמְּזוּדוֹת יִגְיִעוּ.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, שְׁנֵה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

כְּשֶׁבַעַל וְאִשָּׁה אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרֻשַׁת כִּי תְּבֹא לְאוֹמֵן, י"ז אֱלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ד לְכַבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

יֵשׁ לָנוּ הַשָּׁנָה עוֹד שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, הַשְּׁבוּעַ וְעוֹד שַׁבַּת אַחַת. חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (שַׁבַּת קִיח): "אֲלֵמְלֵי מְשֻׁמְרֵינִי יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת פְּהֵלְכֶתֶן מִיַּד נִגְאָלִים", הִבָּה נִהְיֶה הַשַּׁבָּת וּבְשַׁבַּת הַבָּאָה - מְאֹד בְּשִׂמְחָה, כְּךָ נִגְאָל, כָּל אֶחָד מֵהַגְּלוּת הַמְּרָה שְׁלוֹ.

תִּתְמַקֵּד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה הַשַּׁבָּת הַזֹּאת, אֵל תִּרְשָׁה לְסִמְ"ך מ"ם לְשַׁבַּת אֶצְלְךָ בְּבִית, אֵל תִּתֵּן לְקַלְפוֹת לְכַבוֹשׁ אֶת הַבֵּית. הַחֵיד"א כּוֹתֵב בְּסִפֵּר עֲבוֹדַת הַקּוֹדֶשׁ (מוֹרָה בְּאֶצְבַּע סִימָן ד, אוֹת קמ), שְׁבַעֲרַב שַׁבַּת הַשְּׁטָן מִגִּיעַ לְכָל בֵּית וְגוֹרֵם שְׁתַּפְּרֹץ מַחֲלָקַת בֵּין בַּעַל לְאִשָּׁה, כִּי הוּא מְאֹד מִפְּחָד כְּשֶׁהַבַּעַל וְהָאִשָּׁה סוֹבְלִים זֶה אֶת זֶה, בַּעֲקָר בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ, כִּי כְּשֶׁהַבַּעַל וְהָאִשָּׁה סוֹבְלִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי וַחֲיִים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וְשְׁלוֹם - אֲזַי אֵין לוֹ שׁוֹם שְׁלִיטָה עֲלֵיהֶם וּמִגְרָשִׁים אוֹתוֹ מִבֵּית כְּזֶה.

כְּשֶׁבַעַל וְאִשָּׁה אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה - הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחִים וּבָאָה אַהֲבָה עַל הָאָדָם מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּכְשִׁיּוֹדְעִים וּמְאֲמִינִים שֶׁהָאִשָּׁה הִיא גַם אֱלוֹקוֹת - נִפְתָּחִים הַשָּׁמַיִם וְכֹל הַבֵּית נִעֲשֶׂה מְרֻכָּבָה לְשִׁכְנָה.

שַׁבַּת שְׁלוֹם, שְׁנֵה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

בערות השם תכרז

עֲצֵתוֹ אֲמוּנָה

אֱלֹהֵינוּ

לְאֵפוֹל רַק בְּשׂוֹר

כָּל הַבְּחוּרִים הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, כּוֹלֵם לְבוּשִׁים בְּחִלְיָה וְכוּבֵע כְּמוֹ שְׂמֵתָאִים, עוֹלִים בְּמִדְרָגוֹת בֵּיתוֹ שֶׁל הַצְּדִיק הַגָּדוֹל רַבֵּי חַיִּים קִנְיֵיבְסְקִי זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָּה, אִף אֶחָד לֹא נִדְחָף, כָּל אֶחָד רוֹצֵה לְזַכּוֹת לְקַבֵּל בְּרָכָה מִהַצְּדִיק.

הַצְּדִיק לֹא רוֹצֵה לְבִטֵּל מִלְמוּד הַתּוֹרָה שְׁלוֹ, לְכֵן הוּא מְבַרֵךְ כָּל אֶחָד בְּקִצְרָה: "בו"ה", שְׂאֵלוֹ רְאֵשֵׁי תְבוֹת "בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה", כִּף הוּא יְכוֹל לְחַזֵּר מֵהָר יוֹתֵר לְלִמּוּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

בְּחוּר אֶחָד לֹא מְקַבֵּל בְּרָכָה, הַצְּדִיק מְסַתְּפֵל לְצַד וְלֹא רוֹצֵה לְבָרֵךְ אוֹתוֹ, הַבְּחוּר מְנַסֶּה לְעִבּוֹר עוֹד פַּעַם, הַצְּדִיק מְסַתְּפֵל עַל הַבְּחוּר וּמִיד הוּא מְסִיט אֶת הַמַּבֵּט, הוּא לֹא רוֹצֵה לְבָרֵךְ אוֹתוֹ, הַגַּבְּאִים אוֹמְרִים: "הַבְּחוּר הִזָּה עוֹד לֹא קִבֵּל בְּרָכָה", הַצְּדִיק אוֹמֵר: "אֵיךְ אֲנִי יְכוֹל לְתַת בְּרָכָה לְמִישֶׁהוּ שְׂאוּכַל בְּשׂוֹר בְּחֵלֶב? לְאֶחָד שְׂאוּכַל חֵלְבֵי כְּשֶׁהוּא בְּשָׂרִי - אֲנִי לֹא נוֹתֵן בְּרָכָה!"

פְּנִים שֶׁל עֵז

הַבְּחֹר מִתּוֹךְ פֶּחַד הַיּוֹדָה וְאָמַר: "אֲנִי מוֹדָה וּמִתְוֹדָה עַל
הַעֲבֵרָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל אֲכִילַת חֵלְבֵי כֶּשֶׁאֲנִי בְּשָׂרִי, אֲנִי מְאֹד
אוֹהֵב שׁוֹקוֹלָד חֵלְבֵי וְאֲנִי לֹא יְכוּל לְהִתְאַפֵּק, אֲנִי אוֹכֵל אֶת
זֶה גַם כֶּשֶׁאֲנִי בְּשָׂרִי".

הַגִּבָּאִים שׁוֹאֲלִים אֶת הַצְּדִיק: "אֵיךְ הַצְּדִיק יֵדַע שֶׁהַבְּחֹר
אוֹכֵל בֶּשֶׂר בְּחֵלֶב?" אֹמֵר הַצְּדִיק: "הַסֵּתֶפְלֵתִי עַל הַפָּנִים
שְׁלוֹ וְרֵאִיתִי עַל הַפָּנִים שְׁלוֹ עֵז, וְכָתוּב בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ
בְּפֶרֶשֶׁת מִשְׁפָּטִים, שְׁמִי שְׂאוּכַל בֶּשֶׂר בְּחֵלֶב - הַפָּנִים שְׁלוֹ
נִהְיִים כְּמוֹ פָּנִים שְׁלֵם עֵז, מְאַבְדִים אֶת הַפָּנִים הָאֲנוּשִׁיּוֹת".

יְלָדִים יְקָרִים, אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים מִהַסְּפּוֹר שְׂצָרִיכִים לְאָכּוֹל
רַק אוֹכֵל כֶּשֶׂר, וְגַם שְׁחַס וְשְׁלוֹם לֹא יֵאָכְלוּ בֶּשֶׂר בְּחֵלֶב,
אֲפִילוֹ שְׂאֵף אֶחָד לֹא רוֹאֵה, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֵה
הַכֹּל, וְאֲנַחְנוּ גַם לוֹמְדִים מִהַסְּפּוֹר עַל גְּדֻלַּת הַצְּדִיקִים,
וְשָׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִתְחַבֵּא מִצְּדִיק.

